

Cuộc Sống Muôn Màu Của Anh Chàng Mặt Than

Contents

Cuộc Sống Muôn Màu Của Anh Chàng Mặt Than	1
1. Chương 1: Hôn Nhân Bất Đắc Dĩ	2
2. Chương 2: Nụ Hôn Đầu Tiên	4
3. Chương 3: Tiểu Thụ Bị Bê Cong Nhanh Chóng	6
4. Chương 4: Động Lòng	8
5. Chương 5: Cấn	10
6. Chương 6: Tiến Vào	12
7. Chương 7: Dài Quá Thô Quá	14
8. Chương 8: Chiếm Hữu	15
9. Chương 9: Dịu Dàng	17
10. Chương 10: Tiểu Công Toàn Năng	19
11. Chương 11: Tiểu Thái	21
12. Chương 12: Kiểm Tra ‘phía Sau’	23
13. Chương 13: Tư Thế Sau Lưng	27
14. Chương 14: Cô Đơn	29
15. Chương 15: Ông Xã	31
16. Chương 16: Cấn	34
17. Chương 17: Tư Thế Cưỡi Ngựa	36
18. Chương 18: Nấu Cơm	38
19. Chương 19: Nhà Bếp Play	40
20. Chương 20: Bôi Trơn	42
21. Chương 21: Về Nhà	44
22. Chương 22: Nuông Chiều	46
23. Chương 23: Kết Thúc Thầm Mẩn	49
24. Chương 24: Đổ Kỵ	51
25. Chương 25: Trước Gương...	53
26. Chương 26: Làm Tình Bị Cắt Ngang	55
27. Chương 27: Vạch Trần Chân Tướng	57
28. Chương 28: Em Yêu Anh	60

Cuộc Sống Muôn Màu Của Anh Chàng Mặt Than

Giới thiệu

Thể loại: Đam mỹ, hiện đại, song khiết, nhẹ nhàng, 1vs1, H văn, HEEditor: QieziBeta: MôngNội dung của câu chuyện x

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/cuoc-song-muon-mau-cua-anh-chang-mat-than>

1. Chương 1: Hôn Nhân Bất Đắc Dĩ

Edit: Qiezi

Hôm nay là sinh nhật 18 tuổi của Trần Thái, cũng là đêm tân hôn của cậu.

Trần Thái ngồi trong phòng ngủ được trang hoàng xa hoa, thấp thỏm bất an đợi chồng mình.

Không sai, chính là chồng! Hiện tại đã là thế kỷ XXII, hôn nhân đồng tính đã được pháp luật các nước thông qua, trong quan niệm của mọi người đây cũng là chuyện hết sức bình thường. Nhưng mấu chốt là... Trần Thái không thích đàn ông! Tuy nói Trần Thái chưa từng yêu đương, không quen bạn gái cũng không quen bạn trai, nhưng trong trường đại học Trần Thái thầm mến một chị khóa trên, cho nên Trần Thái tự nhận mình là thẳng nam!

Dựa vào chuyện này, Trần Thái kết hôn với một người đàn ông không xuất phát từ tình nguyện.

Điều kiện gia đình Trần Thái coi như không tệ, ba kinh doanh công ty không tính là quá lớn, tuy rằng chưa đến mức đại phú đại quý, nhưng từ bé Trần Thái đã không lo áo cơm. Nhưng công ty ba cậu đột nhiên xảy ra vấn đề, tài chính không thể quay vòng, thiếu một đồng nợ, một nhà Trần Thái sắp lâm vào đường cùng thì Lý Tôn xuất hiện.

Lý Tôn, sau này trở thành chồng Trần Thái, năm nay 30 tuổi. Tuy nói 30 là thời gian hoàng kim của một người đàn ông, nhưng so sánh với Trần Thái 18 tuổi, Lý Tôn hơi giống ‘trâu già gặm cỏ non’. Có thể nói Lý Tôn là nhân vật phong vân trên thương trường, thật sự là làm mưa làm gió, hấn quản lý xí nghiệp Lý thị kinh doanh nhiều lĩnh vực, hơn nữa mỗi một lĩnh vực đều rất nổi bật, nói không phải khoa trương nhưng cổ phần Lý thị có chút dao động sẽ ảnh hưởng đến toàn bộ thị trường chứng khoán.

Lý Tôn nói với ba Trần, hẳn có thể giúp Trần gia vượt qua cửa ải khó khăn, nhưng điều kiện là để Trần Thái kết hôn với mình. Đương nhiên Trần Thái không vui, trước đây cậu vốn không quen biết gì Lý Tôn, hơn nữa lại không thích đàn ông, trong lòng còn thầm mến nữ sinh khóa trên... Tuy rằng có rất nhiều lý do, nhưng Trần Thái không thể trơ mắt nhìn gia đình mình tan cửa nát nhà, bất đắc dĩ đành phải gật đầu đáp ứng điều kiện của Lý Tôn.

Cửa phòng ngủ mở toang, một người đàn ông đi vào.

Trần Thái hơi khấn trương nhìn Lý Tôn đi về phía mình, nhưng rất nhanh đã bị gương mặt anh tuấn kia làm thất thần.

Tuy nói là hôn nhân bất đắc dĩ, nhưng chồng mình đúng là điển hình cao phú soái, mắt mũi như tạc, có thể nói là kiệt tác hoàn mỹ nhất của thượng đế... Trần Thái mắt không chớp nhìn chằm chằm mặt Lý Tôn, trong lòng tấm tắc than thở, tuy rằng không thích đàn ông nhưng vẫn không nhịn được mê mẩn soái ca.

“Trần Thái.” Lý Tôn tới bên giường, cúi người xuống bình tĩnh nhìn Trần Thái đang ngẩn người, ngay cả

âm thanh cũng lạnh nhạt không có bất kỳ cảm xúc gì.

“A! A!” Trần Thái hồi thần, lúc này mới phát hiện mình và Lý Tôn đã mũi kề mũi, hai gương mặt sắp dán vào nhau.

Ở gần quan sát Lý Tôn, Trần Thái càng cảm thấy gương mặt ấy đẹp trai khủng khiếp, nhưng toàn bộ cơ mặt như bị đóng băng, không có chút dao động nào, như một pho tượng không có sự sống được nghệ thuật gia điêu khắc mà thành, nhưng mặt Lý Tôn còn không sinh động bằng tượng điêu khắc, thần thờ, yên ả... Nào có điểm tàn khốc, thật ra chính là mặt than.

“Đi tắm.” Lý Tôn đứng thẳng người, duy trì mặt than nói với Trần Thái.

“À.” Trần Thái vội đứng lên, chạy nhanh vào phòng tắm.

Không hổ là người có tiền, ngay cả phòng tắm cũng phô trương như vậy. Trần Thái nhìn chằm chằm bồn tắm massage cực lớn đến ngẩn người, nhưng nhanh chóng phục hồi tinh thần, rõ ràng bây giờ không phải lúc thất thần.

Trần Thái đột nhiên nghĩ đến một chuyện rất quan trọng, tắm rửa xong không phải là hai người động phòng hoa chúc sao? Nhưng mình và Lý Tôn vốn là hai người hoàn toàn xa lạ!

Đến bây giờ Trần Thái vẫn không hiểu tại sao Lý Tôn muốn kết hôn với mình. Từ lúc đáp ứng kết hôn với Lý Tôn đến bây giờ chính thức kết hôn, trong khoảng thời gian này Trần Thái và Lý Tôn chỉ gặp mặt một lần. Lý Tôn hỏi Trần Thái có yêu cầu gì với lễ cưới không, Trần Thái nhìn người đàn ông xa lạ đối diện, buồn bực suy nghĩ có thể đừng kết hôn không. Nhưng cậu không dám nói, bởi vì công ty ba cậu đang nợ nần chồng chất, toàn bộ trông cậy vào tiền cứu mạng của Lý Tôn, Trần Thái không thể đổi ý.

Trần Thái nhìn Lý Tôn mặt than, dè dặt hỏi có thể kết hôn đơn giản một chút không. Bởi vì Trần Thái cảm thấy với địa vị thân phận của Lý Tôn, nhất định mọi người đều biết hắn kết hôn, nhưng Trần Thái còn đang đi học, tuy nói mấy ngày nữa qua sinh nhật sẽ đủ tuổi kết hôn, nhưng trong trường cũng không có nhiều sinh viên lập gia đình. Hơn nữa bình thường ở trường, Trần Thái luôn rất khiêm tốn, thân phận hiển hách như Lý Tôn, Trần Thái không muốn vì kết hôn với Lý Tôn mà bị bạn học bàn tán.

Lý Tôn thoải mái gật đầu đồng ý.

Đợi đến hôm nay – sinh nhật tuổi 18 của Trần Thái, Lý Tôn dẫn Trần Thái đến làm thủ tục kết hôn chính thức, sau đó đưa cậu về nhà hắn, xem như hai người đã kết hôn xong.

Tuy rằng trước đó Trần Thái yêu cầu đơn giản một chút, nhưng chuyện này cũng quá đơn giản rồi, thậm chí Trần Thái còn không thấy ba mẹ Lý Tôn, nghĩ đến chuyện trọng đại cả đời mình trôi qua như thế, trong lòng Trần Thái lại cảm thấy hơi ảm ức.

Tắm rửa xong, Trần Thái mới nhớ ra mình không có quần áo để thay. Khi bị Lý Tôn đưa về nhà, Trần Thái hai tay trống không, không mang theo thứ gì.

“Phiền anh lấy giúp tôi bộ quần áo được không?” Trần Thái lấy dũng khí he hé cửa phòng tắm, cẩn thận hỏi Lý Tôn đứng bên ngoài.

Chỉ chốc lát sau, Lý Tôn đưa cho cậu một cái áo choàng tắm.

“Cảm ơn.” Trần Thái cầm áo choàng tắm rồi cảm ơn Lý Tôn, đóng cửa phòng tắm mặc áo lên người.

Áo choàng tắm chắc là của Lý Tôn, mặc trên người Trần Thái có hơi rộng. Mặc dù Trần Thái mới 18 nhưng đã cao rất nhiều, không kém Lý Tôn là bao, nhưng thân người lại khá mảnh mai. Hiện tại ngay cả quần lót Lý Tôn cũng không đưa, Trần Thái phải buộc chặt đai lưng áo choàng tắm mới không để lộ cảnh xuân ra ngoài.

Sau khi Trần Thái bước ra ngoài, Lý Tôn cầm quần áo vào tắm rửa. Trần Thái thầm nghĩ Lý Tôn vẫn rất phong độ, để mình tắm trước, thế nhưng sau khi Lý Tôn tắm rửa xong, hai người sẽ phải... Nghĩ như vậy, Trần Thái lại khấn trương, muốn giả vờ ngủ cho qua đêm nay, nhưng tóc vẫn chưa khô không thể lập tức nằm xuống, Trần Thái lại không dám lục ngăn tủ tìm máy sấy, chỉ có thể ôm gối ngồi ở đầu giường, trong lòng bất an không biết đêm nay nên làm sao đây.

2. Chương 2: Nụ Hôn Đầu Tiên

Edit: Qiezi

Không biết có phải vì Lý Tôn tắm quá lâu hay không, khi hần bước ra thì Trần Thái đã ngủ, thân thể xiêu vẹo tựa đầu giường, đầu nghiêng sang một bên, khoe miệng còn chảy chất lỏng khả nghi.

Lý Tôn đi tới bên giường, cúi đầu cẩn thận nhìn Trần Thái đang ngủ say.

Trần Thái nghĩ trước khi kết hôn vốn không biết Lý Tôn, nhưng Lý Tôn đã biết Trần Thái năm năm.

Năm năm trước, Lý Tôn 25 tuổi đã là nhân vật phong vân trên thương trường, theo lý thuyết, vừa đẹp trai lại có tiền, bên cạnh Lý Tôn hẳn phải có mỹ nữ kéo dài thành hàng mới đúng. Đúng là trước đây có vô số người muốn bò lên giường Lý Tôn, nhưng Lý Tôn không hẹn hò với bất kỳ người nào, thậm chí ngay cả tình một đêm cũng không có. Dần dần trong giới thượng lưu đồn đại rằng Lý Tôn ‘bất lực’, ‘lạnh nhạt’.

Thật ra Lý Tôn rất bình thường, hơn nữa thường xuyên rèn luyện thể thao, không chỉ khỏe mạnh mà dáng người cũng hoàn mỹ không chê vào đâu được. Nhưng bất luận là phụ nữ ngực lớn xinh đẹp hay là đàn ông còn đẹp hơn phụ nữ, Lý Tôn đều không có bất kỳ hứng thú gì. Đàn ông bình thường sẽ có dục vọng, nhưng

Lý Tôn thà tự mình giải quyết chứ không muốn tùy tiện lên giường với người lạ.

Lý Tôn nhớ ngày đó mình tham gia một bữa tiệc rất bình thường, đang lúc buồn chán tính bỏ về thì đột nhiên nhìn thấy một thiếu niên mười ba, mười bốn tuổi đứng trong góc, cao ráo mảnh mai, trên mặt còn mang chút hương vị trẻ con, trông như học sinh, chắc là theo ba mẹ tới dự tiệc. Lúc này thiếu niên đang nói chuyện với người bên cạnh, có lẽ nói đến chuyện buồn cười nào đó, thiếu niên cười khẽ, đôi mắt hoa đào hẹp dài cong thành vầng trăng non, khóe miệng hơi nhếch lên, lúm đồng tiền hai bên má như ẩn như hiện.

Lý Tôn đột nhiên cảm thấy không rời mắt được, dừng bước nhìn chằm chằm thiếu niên.

“Trần Thái.” Trong lúc bất chợt, một cái tên lọt vào tai Lý Tôn.

“Dạ!” Thiếu niên cất tiếng, giọng nói trong veo, nghiêng đầu để lộ nụ cười càng thêm rực rỡ.

Lúc này Lý Tôn chỉ thấy gò má thiếu niên, bây giờ quay đầu lại, khuôn mặt mang theo nụ cười tươi tắn ấy bỗng nhiên chạm vào đáy lòng Lý Tôn, từ đó về sau nhớ mãi không quên.

Xét một cách công bằng, nhan sắc Trần Thái không phải thuộc dạng xuất sắc, thậm chí còn không đẹp trai bằng Lý Tôn, nhưng Lý Tôn vừa nhìn đã động lòng, vừa gặp đã thương. Sau buổi tiệc đó, hần lập tức điều tra gia thế bối cảnh của Trần Thái.

Sau đó Lý Tôn thường lái xe đến trường Trần Thái, nhưng chỉ ngồi trong xe nhìn xa xa, Trần Thái cúi đầu trầm tư, Trần Thái đùa giỡn với bạn học, Trần Thái đi lướt qua xe mình... Từ trung học đến đại học, Lý Tôn nhìn tròn năm năm, nhưng có lẽ che giấu quá tốt, Trần Thái chưa bao giờ phát hiện.

Lý Tôn cũng không biết tại sao mình lại mê muội Trần Thái như vậy, nhưng người này đã nẩy mầm trong lòng hần, hơn nữa khát vọng càng ngày càng mãnh liệt. Năm năm sau khi nhìn thấy Trần Thái, mỗi khi Lý Tôn nổi lên dục vọng đều nghĩ đến mặt Trần Thái mới có thể phát tiết ra ngoài.

Đến khi Trần Thái sắp 18 – đủ tuổi kết hôn theo quy định – Lý Tôn dùng chút thủ đoạn khiến công ty ba Trần bị nợ một khoản lớn, sau đó hần như chúa cứu thế xuất hiện ở Trần gia, khiến Trần Thái vì cứu công ty của ba mình mà bất đắc dĩ kết hôn với hần.

Kỳ thật Lý Tôn không chỉ mặt than, tình cảm cũng than nốt, IQ 180, EQ -180. Trong năm năm nay, nếu Lý Tôn tốn chút tâm tư chủ động theo đuổi Trần Thái, tuy nói tuổi tác hai người khá chênh lệch, nhưng với vẻ ngoài và gia thế của Lý Tôn, Trần Thái đã sớm nhào vào lòng Lý Tôn, hần cũng đâu cần dùng thủ đoạn khác. Nhưng ngày thường Lý Tôn chẳng có động tĩnh gì, chỉ len lén nhìn trộm, tuy rằng bây giờ đã chiếm được Trần Thái như ý nguyện, nhưng Trần Thái lại không biết Lý Tôn thích mình. Hiện tại cậu chỉ xem hần như người xa lạ, hơn nữa trong lòng còn chút sợ hãi và kháng cự.

“Ừm...” Có lẽ là Lý Tôn nhìn quá lâu, hơi thở nóng bỏng phả lên mặt Trần Thái, cậu dần tỉnh lại, chậm rãi mở mắt.

“A!” Trần Thái vừa mở mắt đã thấy mặt than phóng đại của Lý Tôn, hoảng sợ la lên.

Lý Tôn tiếp tục mặt bình tĩnh nhìn chăm chăm Trần Thái.

“Tôi... Tôi...” Trần Thái bình tĩnh lại không hét nữa, lúng túng nhìn Lý Tôn, lắp ba lắp bắp nói không nên lời.

Lý Tôn đột nhiên hướng về phía trước, dán môi lên môi Trần Thái.

“A...” Trần Thái hoảng sợ lại muốn thét lên, nhưng vừa há miệng, đầu lưỡi Lý Tôn đã trực tiếp tiến vào, hành quân thần tốc.

Mặc dù nói ra sẽ không ai tin, nhưng đây là nụ hôn đầu tiên của người đàn ông độc thân hoàng kim của giới thượng lưu, điển hình cao phú soái, mọi mặt đều siêu phàm – Lý Tôn đã 30 tuổi.

Trước kia Lý Tôn cũng từng thấy người khác hôn môi, nhưng chỉ thấy cánh môi chạm nhau, cụ thể đưa đầu lưỡi vào miệng đối phương rồi hôn như thế nào thì Lý Tôn không biết.

3. Chương 3: Tiểu Thụ Bị Bể Cong Nhanh Chóng

Edit: Qiezi

Sau khi đầu lưỡi Lý Tôn tiến vào khoang miệng Trần Thái, trước tiên thử liếm liếm hàm trên, cảm thấy Trần Thái không có phản ứng gì, Lý Tôn dừng lại, có lẽ cảm thấy phương pháp không đúng lắm, hần lại dùng đầu lưỡi chạm đầu lưỡi Trần Thái...

Trần Thái sững sờ há miệng để đầu lưỡi Lý Tôn tùy ý khuấy đảo trong khoang miệng mình, hai người mắt to trừng mắt nhỏ, sắp trừng thành lác luôn rồi.

“Nhắm mắt lại.” Lý Tôn bị Trần Thái nhìn chăm chăm cũng biết ngượng ngùng, lui ra khỏi miệng cậu, vẫn là vẻ mặt tê liệt yêu cầu.

Trần Thái lập tức nhắm mắt theo bản năng.

Mặc dù là bất đắc dĩ kết hôn với Lý Tôn, tuy rằng trong lòng vẫn thầm oán hận khóa trên, mặc dù vô cùng bất an về đêm tân hôn... Nhưng nếu Trần Thái muốn phản kháng thì đã sớm phản kháng, sẽ không đồng ý kết hôn với Lý Tôn. Thật ra Trần Thái đã buông xuôi, trong lòng đã tiếp nhận hôn nhân giữa mình và Lý Tôn. Hơn nữa Trần Thái đã 18, cho dù trước kia chưa yêu đương nhưng cũng không phải đứa trẻ cái gì cũng không biết, cậu biết lần đầu tiên chỗ phía sau nhất định sẽ rất đau, chỉ hy vọng mình ngoan ngoãn

phối hợp, ít nhất có thể để Lý Tôn dịu dàng một chút.

Sau khi Trần Thái nhắm mắt lại, đầu lưỡi Lý Tôn lại chen vào khoang miệng cậu.

Dù sao cũng mài dũa trên thương trường đã lâu, Lý Tôn là một người rất kiên nhẫn, lần đầu tiên hôn môi thất bại vẫn chưa khiến hắn nổi giận, đầu lưỡi tiếp tục tìm kiếm trong miệng Trần Thái. Từ hàm trên đến hàm dưới, đầu lưỡi dọc theo khoang miệng liếm một vòng, sau đó cuốn lấy đầu lưỡi bên trong chơi đùa quần quýt...

Từ ban đầu Trần Thái đã rất hồi hộp, trong lòng rối loạn không thể tập trung tinh thần. Nhưng đầu lưỡi linh hoạt kia cứ liếm tới liếm lui trong miệng cậu, những nơi đầu lưỡi lướt qua đều tê tê dại dại, vô cùng thoải mái, tâm tình Trần Thái dần bình ổn, còn dần dần trầm mê hôn môi với Lý Tôn. Sau đó đầu lưỡi Trần Thái bị Lý Tôn quấy lấy, hút một chút rồi buông ra, đùa giỡn liên tục như thế, Trần Thái trốn cũng trốn không thoát, dứt khoát vung về đáp lại Lý Tôn...

Lý Tôn cảm nhận Trần Thái đáp lại, lập tức càng thêm chuyên tâm hôn môi. Mặc dù phương pháp ép buộc Trần Thái kết hôn hơi quá đáng, nhưng dù sao cậu cũng là người Lý Tôn tâm tâm niệm niệm năm nay, hắn cũng thật sự thích cậu. Hiện tại hai người kết hôn rồi, trong lòng Lý Tôn muốn đối xử thật tốt với Trần Thái. Nhưng từ bé Lý Tôn đã là mặt than, nếu bảo Lý Tôn nói thích Trần Thái năm năm đúng là chuyện không thể nào, Lý Tôn cũng không thể chờ đến khi Trần Thái có tình cảm với mình rồi mới lên giường. Khát vọng năm năm, bây giờ không đẩy ngã cậu, vẫn nhẫn nại tiến hành từ từ đã thể hiện rõ Lý Tôn đã đối xử rất tốt với Trần Thái rồi.

Trần Thái cảm thấy trong miệng mình đều là hơi thở của Lý Tôn, đầu lưỡi hai người quần quýt chặt chẽ, nước bọt không kịp nuốt xuống tràn ra khoe môi. Sau khi trải qua nụ hôn đầu tiên thất bại, hiện tại hai người đã chìm đắm trong nụ hôn quên cả trời đất.

“Ô ô...” Nhưng dù sao đây vẫn là nụ hôn đầu tiên, Lý Tôn vẫn ổn, bình thường hay rèn luyện thân thể, hơi thở dài, kiên trì lâu. Nhưng Trần Thái người nhỏ gầy yếu, nhìn qua chính là loại thư sinh nho nhã yếu đuối, chỉ hôn một lúc đã cảm thấy chết ngộp, bắt đầu nức nở lắc đầu muốn Lý Tôn buông ra.

Đương nhiên Lý Tôn vẫn chưa hôn đủ, nhưng không muốn làm khó Trần Thái nên đành buông tha miệng nhỏ, lúc tách ra còn kéo theo một sợi chỉ bạc mỏng manh.

“A ha... A ha...” Trần Thái thở mạnh, bộ ngực bằng phẳng phồng phồng, khuôn mặt cũng ửng hồng, không biết là bị Lý Tôn hôn hay là hô hấp khó khăn.

Trên mặt Lý Tôn vẫn không có chút biểu cảm nào, nhưng trong mắt lại lóe lên ý cười cực nhạt, chẳng qua Trần Thái đang thở dốc nên không chú ý biến hóa rất nhỏ này. Lý Tôn nghiêng người ngồi bên cạnh Trần Thái, cúi đầu vươn tay cởi nút thắt dây lưng áo choàng tắm.

“Không...” Trần Thái khẩn trương đè tay Lý Tôn, mà khi Lý Tôn trưng khuôn mặt tê liệt hờ hững nhìn thoáng qua, Trần Thái lập tức ngoan ngoãn buông tay.

Lý Tôn kéo dây lưng, mở áo choàng ra hai bên, thân thể Trần Thái lộ ra dưới tầm mắt hắn.

Đối với một người đàn ông mà nói, dáng người Trần Thái không có gì để nhìn, muốn cơ ngực không có cơ ngực, muốn cơ bụng không có cơ bụng, toàn thân đều bằng phẳng. Thế nhưng làm một tiểu thụ, Trần Thái eo nhỏ mảnh mai, bụng bằng phẳng, hai chân thon dài, còn có da thịt trắng nõn mềm mại, tuyệt đối có thể khiến mỗi một tiểu công đều huyết mạch sôi trào, dục vọng tăng vọt. Lý Tôn cũng rất hài lòng, hai mắt không ngừng tuần tra trên thân thể trần trụi của cậu.

“Lý... Lý Tôn... Đừng nhìn...” Trần Thái cảm thấy hai gò má nóng bừng, không cần soi gương cũng biết chắc là đỏ đến độ nhỏ ra máu. Hơn nữa không chỉ mặt nóng, ngay cả thân thể cũng bốc cháy, trong lòng càng hầm hấp như có đốm lửa nhỏ càng cháy càng hăng.

Trần Thái không khỏi buồn bực, không phải mình đang thăm mến chị khóa trên sao? Không phải mình thẳng sao? Nhưng tại sao vừa bị Lý Tôn hôn đến ý loạn tình mê, bây giờ chỉ bị hắn nhìn mấy cái, thân thể đã nổi lên phản ứng lớn như vậy!? Nhưng buồn bực thì buồn bực, Trần Thái vẫn nhanh chóng giơ tay che người lại, nếu tiếp tục bị Lý Tôn nhìn tiếp, cái thứ phía dưới sẽ cứng lên mất thôi!

4. Chương 4: Động Lòng

Edit: Qiezi

“Gọi tôi là Tôn.” Lý Tôn cúi đầu hừ một tiếng, kéo cánh tay đang che người Trần Thái ra, sau đó cúi đầu về phía trước, môi dán lên ngực Trần Thái, Lý Tôn lập tức hé miệng ngậm một đầu vú.

Trước khi Lý Tôn kết hôn với Trần Thái, không có kinh nghiệm hôn môi càng không có kinh nghiệm trên giường nên hắn cố ý xem một vài phim pôn. Thứ nhất là hắn không muốn mất mặt trong đêm tân hôn, thứ hai là cũng muốn cho Trần Thái ấn tượng lần đầu tiên tốt đẹp, dù sao lần đầu tiên này sẽ ảnh hưởng đến sinh hoạt vợ chồng của hai người sau này. Rất nhiều phim pôn đều có cảnh liếm mút đầu vú, hơn nữa khi Lý Tôn quan sát thân thể Trần Thái, thấy viên đậu hồng hồng nhô ra trên lồng ngực trắng nõn, tròn tròn mịn mịn vô cùng mê người, Lý Tôn dứt khoát ngậm vào miệng, sau đó dùng lưỡi khẽ liếm.

“Tôn! A!” Khi đầu lưỡi lướt qua đầu vú, Trần Thái cảm thấy như có một luồng điện xẹt qua ngực mình, lập tức hét lên.

“Sao vậy?” Lý Tôn nhả đầu vú ra, ngẩng đầu nhìn cậu đầy khó hiểu.

“Không... Không có gì.” Trần Thái đỏ mặt lắc đầu, cũng không thể nói với Lý Tôn là mình bị liếm đầu vú thoải mái muốn chết. Trước đó Trần Thái còn cảm thấy mình thẳng, nhưng đêm nay lại bị Lý Tôn hôn đến mụ mị, sau đó bị hắn nhìn cơ thể đến mức có phản ứng, bây giờ bị liếm vú sướng thét lên, lúc này Trần Thái mới phát hiện mình không chỉ cong, hơn nữa thân thể còn rất mẫn cảm, đương nhiên, nói dễ nghe là mẫn cảm, nói trắng ra là Trần Thái cảm thấy mình cực kỳ dâm dăng, đừng nói bị Lý Tôn chạm vào, chỉ bị hắn nhìn cơ thể đã có phản ứng, đây không phải là dâm dăng thì là gì.

“À.” Lý Tôn không nhìn ra có gì khác thường, sau khi thờ ơ lên tiếng lại cúi đầu ngậm đầu vú Trần Thái, tiếp tục ‘công tác’ trước đó.

Lý Tôn dùng đầu lưỡi không ngừng liếm đầu vú, cũng cảm thấy viên thịt be bé trong miệng mình càng lúc càng lớn. Để chứng thực suy nghĩ của mình, Lý Tôn còn cố ý nhả đầu vú ra nhìn một chút, phát hiện nó quả thật đã lớn hơn ban đầu rất nhiều, màu sắc từ phần hồng biến thành đỏ tươi. Bên trên còn dính đầy nước bọt của Lý Tôn, ẩm ướt lấp lánh càng thêm đỏ hồng dụ người. Lý Tôn càng nhìn càng thích, lại nhanh chóng ngậm vào liếm mút.

“Tôn... Tôn... A a...” Trần Thái cảm thấy trước ngực mình vừa ngứa vừa ngọt, sắp sướng muốn chết. Khi Lý Tôn khẽ liếm, đầu vú hơi ngứa ngứa; khi Lý Tôn cắn cắn day day, đầu vú tê tê. Hai loại cảm xúc không ngừng luân phiên, Trần Thái sướng đến mức ưỡn ngực hướng đầu vú vào miệng Lý Tôn, muốn chiếm được càng nhiều sung sướng hơn.

Lý Tôn cũng không phải ngốc, không thể nào ngay cả tiếng rên rỉ của Trần Thái cũng không hiểu. Đối với phản ứng của Trần Thái, Lý Tôn cũng không nghĩ có bao nhiêu thâm đáng, trái lại hắn rất thích Trần Thái nhiệt tình như thế, cảm giác mình thật sự đã tìm được bảo bối, may là ban đầu vừa thấy Trần Thái đã yêu, may mà làm chút thủ đoạn để Trần Thái kết hôn với mình. Bởi vì Lý Tôn biết mình mặt than, cũng biết bản thân khô khan, thật ra Lý Tôn cũng muốn dịu dàng cười nói với Trần Thái nhưng lại không làm được, tuy nhiên bây giờ hắn lại cảm thấy mình và Trần Thái nhiệt tình là bổ sung cho nhau, nên Lý Tôn cho rằng mình và Trần Thái là một đôi vô cùng hoàn mỹ.

Tiếng rên rỉ càng lúc càng cao của Trần Thái kích thích Lý Tôn hưng phấn tăng vọt, miệng ngậm đầu vú dùng sức liếm mút còn không ngừng phát ra âm thanh chụt chụt.

“A a... Tôn... Thật thoải mái... Hức hức...” Dù sao đây cũng là lần đầu tiên thân thể được người yêu thương, cậu không chịu được sung sướng mãnh liệt mà bật khóc, tiếng rên rỉ đứt quãng xen lẫn âm thanh nức nở.

“Đừng khóc.” Lý Tôn nghe thấy tiếng khóc nên ngừng đầu, hôn lên khóe mắt đầm nước của cậu.

“Tôn...” Trần Thái ngậy người, nước mắt rưng rưng nhìn Lý Tôn. Thật ra giọng Lý Tôn cũng không quá ôn nhu, trên mặt vẫn là biểu cảm tê liệt, nhưng trái tim Trần Thái thoáng mềm nhũn, đột nhiên cảm thấy hôn nhân bất đắc dĩ này cũng... Không tệ lắm.

“Có phải sưng lên rồi không!?” Lý Tôn thấy Trần Thái ngừng khóc, lại cúi đầu nhìn đầu vú bị mình mút mát, có lẽ lúc này mút mạnh quá, bây giờ đầu vú vừa đỏ vừa sưng, lớn gấp đôi bên kia. Lý Tôn đau lòng vươn tay khẽ chạm một cái.

“A...” Đầu vú rất mẫn cảm, bị Lý Tôn chạm một cái, Trần Thái lại không kiềm được ngâm khẽ.

Lý Tôn vẫn có thể phân rõ tiếng rên rỉ và tiếng kêu đau, nghe phản ứng của cậu, hắn không nói gì nữa, cúi xuống liếm láp đầu vú bên kia.

Lúc này đây Lý Tôn dịu dàng rất nhiều, vẫn làm Trần Thái thoải mái kêu tới kêu lui, dùng sức đỉnh đỉnh đầu vú cọ cọ trên môi Lý Tôn. Sau đó Trần Thái kêu khàn cả giọng, thân thể nhũn thành vũng bùn, nhưng thứ dưới hàng lại vươn cao thẳng tắp!

5. Chương 5: Cấn

Edit: Qiezi

Khi Lý Tôn ngẩng đầu khỏi ngực Trần Thái, thấy hai mắt cậu ầng ậc nước, khe nhếch môi không ngừng thở gấp, hai viên đậu đỏ đứng thẳng trên lồng ngực trắng nõn, bên trên dính đầy nước bọt, xuống chút nữa nhìn dương vật cao ngất giữa háng... Lý Tôn không nhịn được nữa, lập tức thẳng lưng cởi áo choàng tẩm vút sang một bên.

Lý Tôn toàn thân trần trụi đứng trước mặt Trần Thái.

Sau đó... Trần Thái mặc cảm.

A a a! Lý Tôn không chỉ đẹp trai, ngay cả dáng người cũng rất hoàn hảo! Cơ ngực, cơ bụng, cơ đùi... Nhiều một phần quá mức cường tráng, thiếu một phần có vẻ gầy yếu, tỉ lệ vóc dáng có thể nói là hoàn mỹ! Hơn nữa... Trần Thái cúi đầu nhìn mình rồi lại ngẩng đầu nhìn vật giữa hai chân Lý Tôn, cùng là đàn ông, vì sao độ dài cùng phẩm chất lại kém nhiều như vậy! Nhất định là vì mình còn quá nhỏ chưa phát triển hết, đợi đến khi mình 30 tuổi tuyệt đối sẽ dài hơn thô hơn Lý Tôn! Trần Thái âm thầm an ủi bản thân.

“Trần Thái.” Lý Tôn thân thể trần truồng đi tới trước mặt Trần Thái đang ngó ra, dễ dàng tuột áo choàng tẩm đã sớm mở rộng trên người cậu.

Lý Tôn từ từ ngã xuống giường, đè lên người Trần Thái.

“A...” Trần Thái bị Lý Tôn đặt dưới thân, hai thân thể hơi hơi dán chặt, cậu hơi bất an giật giật.

“Ừm...” Trần Thái khẽ động, ma sát thân thể trưởng đầy dục vọng của Lý Tôn. Hắn khó chịu kêu lên một tiếng đau đớn.

Trần Thái lập tức nằm im, mở to mắt cẩn thận nhìn sắc mặt Lý Tôn, nhưng Lý Tôn mặt liệt rất khó nhìn ra hỉ nộ ái ố.

Lý Tôn cúi đầu hôn môi Trần Thái, cậu ngoan ngoãn hé miệng để Lý Tôn vươn lưỡi vào miệng. Mọi việc đều là một hồi bờ ngõ, hai hồi thành thực, huống chi bây giờ đã là nụ hôn thứ ba của họ. Lý Tôn liếm lộng xung quanh Trần Thái, cuốn lấy đầu lưỡi mềm mại cố hút vào...

Trần Thái lại mau chóng bị Lý Tôn hôn đến mơ màng, nhắm mắt hưởng thụ đôi môi triền miên.

Lý Tôn thấy dáng vẻ ngoan ngoãn nghe lời của Trần Thái, trong lòng thật sự thích tới điên, hôn một lát mới rời khỏi môi Trần Thái, dọc theo thân thể một đường hôn xuống hạ thân. Trần Thái da thịt trắng trắng mềm mềm, mút một chút sẽ để lại dấu đỏ nhọt nhọt. Lý Tôn cũng không nỡ mút mạnh, cánh môi cọ xát qua lại, thỉnh thoảng vươn lưỡi khẽ liếm một cái, để lại chút nước bọt trên người cậu.

“Tôn... Tôn...” Trần Thái nhắm nghiền không ngừng lẩm bẩm, vừa nãy chỉ có đầu vú bị hút rất thoải mái, bây giờ cả người đều cảm thấy tê tê dại dại, thoải mái đến mức đầu ngón chân cũng co quắp, cong lưng để thân thể càng sát cánh môi Lý Tôn.

Lý Tôn hôn hôn, môi dần xê dịch đến giữa hai chân Trần Thái. Hắn ngẩng đầu, say sưa ngắm nhìn dương vật cao ngất.

Nói thật, kích cỡ của Trần Thái rất bình thường, ngay cả lông bao quanh dương vật cũng thừa thớt, màu sắc không đỏ sẫm hay đỏ tím như đàn ông bình thường mà là màu hồng nhạt. Nhưng Lý Tôn lại cho rằng dương vật của cậu non non nớt nớt, vừa sạch vừa đẹp, không nhịn được muốn hôn một cái. Lý Tôn quả thật làm như vậy, cúi đầu khẽ hôn đỉnh dương vật.

“A!” Trần Thái đột nhiên bật dậy.

“Sao vậy!?” Lý Tôn ngẩng đầu, khó hiểu nhìn Trần Thái.

“Tôi... Tôi... Tôi... Chỗ đó... Bẩn...” Trần Thái đỏ mặt, lắp bắp nửa ngày mới thốt được một câu.

Lý Tôn không đáp lời, cúi đầu há miệng ngậm dương vật vào miệng.

“A a! Không được... Không được... Mau phun ra... Ừm... Thật thoải mái.” Trần Thái vừa la vừa hoảng hốt vươn tay muốn đẩy đầu Lý Tôn, nhưng lại bị Lý Tôn nắm chặt hai tay đặt bên người. Sau đó Lý Tôn ngậm dương vật phun ra nuốt vào, cảm giác sướng khoái nhanh chóng làm cậu từ tiếng thét chói tai thành rên rỉ mềm nhũn.

Lý Tôn nghe giọng Trần Thái thay đổi, biết cậu thoải mái thì càng chuyên tâm khẩu giao. Tuy nói trước đây chưa từng làm loại chuyện này, nhưng hai người đều là đàn ông, đương nhiên Lý Tôn biết nên làm thế nào để Trần Thái sung sướng hơn. Miệng bao chặt dương vật nhanh chóng phun nuốt, lúc lướt qua đỉnh thì hút một hơi, đầu lưỡi liếm liếm lỗ sáo tràn tinh dịch...

“Tôn... Tôn... Đừng hút đừng hút... Hức hức... Muốn bắn...” Trên mặt Trần Thái đầy nước mắt, tay bị Lý Tôn nắm không rút ra được nên đành lắc lắc mong muốn Lý Tôn nhổ dương vật ra. Cũng không thể trách cậu muốn bắn nhanh như thế, chủ yếu là vì thân thể quá nhạy cảm, lại là trải nghiệm lần đầu, hơn nữa Lý Tôn còn đổi phương pháp muốn cậu sung sướng, Trần Thái sao có thể kiên trì.

Lý Tôn nghe Trần Thái khóc lóc cầu xin nhưng không nhả ra, trái lại phun ra nuốt vào nhanh hơn, hút càng lúc càng mạnh...

Trần Thái không nhịn được nữa, nước nử bắn trong miệng Lý Tôn.

6. Chương 6: Tiến Vào

Edit: Qiezi

Lý Tôn nuốt xuống tinh dịch bắn trong miệng mình, cũng không thấy tanh tưởi gì, chỉ cảm thấy trong miệng tràn đầy hương vị của Trần Thái. Thậm chí Lý Tôn còn chưa thỏa mãn lại ngậm lấy hút hai cái.

“Hức hức...” Trần Thái vẫn chưa hoàn hồn trong cao trào khóc thút thít, vành mắt hồng hồng, thân thể thon gầy co rút.

“Đừng khóc.” Lý Tôn đứng lên, ôm Trần Thái đang nước nử vào lòng, nhẹ nhàng vỗ lưng cậu. Có lẽ đây là câu duy nhất Lý Tôn có thể nghĩ ra để dỗ dành.

“Dạ.” Trần Thái ngoan ngoãn dạ một tiếng, thân thể chủ động tựa sát vào lòng Lý Tôn. Tuy rằng cậu vẫn không rõ tại sao Lý Tôn muốn kết hôn với mình, tuy rằng hần mặt than lại ít nói, nhưng cậu vẫn có thể cảm nhận được Lý Tôn tốt với mình vô cùng.

Lý Tôn ôm Trần Thái một lúc, chờ tâm tình cậu ổn định lại mới đặt cậu xuống giường.

Lý Tôn nửa quỳ giữa hai chân Trần Thái, dạng đôi chân dài ra hai bên.

Trần Thái đương nhiên biết tiếp theo hai người sẽ làm cái gì, khẽ cắn môi. Tuy trong lòng cậu có hơi lo lắng cùng sợ hãi nhưng vẫn không khép chân, hiện tại cậu đã có chút tự nguyện giao chính mình cho Lý Tôn.

Ánh mắt Lý Tôn lập tức bị lỗ nhỏ bịt kín kia hấp dẫn. Trần Thái không chỉ có phía trước non nớt, ngay cả miệng thịt phía sau cũng là màu sắc như thế, thoát nhìn rất ngon miệng, xung quanh bị một vòng nếp uốn bao bọc, đường vân tinh tế lộ ra bên ngoài. Có lẽ vì khăn trướng, hô hấp của cậu vô cùng gấp gáp, ngay cả Lý Tôn cũng có thể nghe được tiếng thở hổn hển ấy, mà lỗ nhỏ bị bịt kín thỉnh thoảng sẽ mấp máy hé mở, động thịt sâu thẳm khiến Lý Tôn hận không thể đâm dương vật đã cứng đến đau đớn của mình vào trong, cảm nhận căng chặt cùng ấm áp trong thân thể cậu.

Nhưng dù sao Lý Tôn cũng đã sớm học qua, biết mình không thể quá gấp gáp. Hần mở tủ đầu giường lấy ra một bình bôi trơn, vặn nắp quẹt một ít lên ngón tay.

Lý Tôn đưa ngón tay dính dịch bôi trơn cẩn thận đến gần hậu môn Trần Thái.

“A!” Cảm giác lạnh lẽo khiến Trần Thái co rúm người.

“Hử?!” Lý Tôn ngẩng đầu, ánh mắt nghi hoặc nhìn Trần Thái.

“Hơi lạnh, không... Không sao.” Trần Thái vội lắc đầu, để chứng minh mình thật sự không có chuyện gì, cậu còn mở chân ra, lúc tỉnh táo lại mới ý thực hành vi của mình như đang chủ động quyến rũ Lý Tôn, cậu xấu hổ đỏ bừng, ngay cả trên làn da trắng nõn cũng nổi một tầng hồng nhạt, ánh mắt lơ đãng không dám nhìn Lý Tôn nữa.

Sau khi Lý Tôn xác nhận Trần Thái không có việc gì liền bắt đầu giúp cậu mở rộng cửa sau. Đầu tiên là bôi một ít dịch bôi trơn lên miệng lỗ, sau đó ngón tay chậm rãi xoa nắn, lỗ nhỏ bịt kín dần dần mềm mại, đầu ngón tay khẽ đâm vào phía trước đã dễ dàng tiến vào hậu môn. Lý Tôn chuyển động ngón tay, bôi loạn dịch trên thành ruột, từng bước từng bước đi sâu trong lỗ nhỏ, toàn bộ quá trình Lý Tôn đều vô cùng dịu dàng cẩn thận.

“Tôn... Tôn... A ha...” Lần đầu tiên bị xâm nhập, Trần Thái lại hoàn toàn không cảm thấy đau đớn như trong dự đoán. Ngón tay dùng tốc độ cực kỳ chậm rãi cắm vào hậu môn, ngón tay ma sát thành ruột khiến cậu cảm thấy hơi ngứa, nhưng theo hậu môn bị mở rộng, ngón tay ma sát dần nhanh hơn, bên trong cũng càng ngày càng ngứa. Tiếp tục như vậy, Trần Thái cảm thấy ngón tay Lý Tôn như con rắn nhỏ chui tới chui lui trong mông mình, đông ma một chút, tây sát một chút, không ngừng khuấy đảo xung quanh. Trần Thái lắc mông muốn tránh né ngón tay Lý Tôn, nhưng lại cảm thấy ngứa ngứa nhột nhột rất thoải mái, thật sự thoải mái hơn bị Lý Tôn hút dương vật nhiều.

Lý Tôn cảm thấy trong hậu môn Trần Thái đã hoàn toàn ướt, cũng không biết là tác dụng của dịch bôi trơn hay cậu phân bố dịch ruột, bên trong vừa trơn vừa dính, mềm mại, ấm áp, thành ruột như tơ siết chặt ngón tay Lý Tôn. Hơn nữa tiếng rên rỉ ngọt lịm và dáng vẻ lắc mông phóng đảng của Trần Thái, dù Lý Tôn là thánh nhân cũng không nhịn được, nhanh chóng rút tay ra, điều chỉnh tư thế đặt dương vật ở miệng huyệt, ‘phụt’ một tiếng đâm vào.

“A!” Vì muốn Trần Thái có ‘lần đầu tiên’ tốt đẹp, tuy Lý Tôn đã sớm ‘đạn đã lên nòng’ nhưng vẫn luôn nhẫn nhịn kiềm chế. Nhưng bây giờ thật sự không nhịn được, hơn nữa cửa sau Trần Thái ướt như vậy, Lý Tôn cũng biết đã mở rộng đủ rồi, nhưng lại quên mất kích cỡ dương vật và ngón tay rất khác nhau, bỗng nhiên đâm mạnh vào làm Trần Thái hét lên đau đớn, ngay cả gương mặt đỏ bừng đều trở nên trắng bệch.

“Ừm...” Kỳ thật Lý Tôn còn khó chịu hơn Trần Thái, dương vật mới vừa đâm vào đã bị thít chặt, Trần Thái vì đau đớn mà co rút hậu môn, hậu môn ngậm chặt dương vật, Lý Tôn bị nghẹn đến nhói đau, thậm chí ngay cả khuôn mặt luôn lạnh lùng cũng lộ ra đau đớn.

7. Chương 7: Dài Quá Thoá Quá

Edit: Qiezi

“Tôi... Tôi không sao.” Trần Thái nhìn thấy Lý Tôn biến sắc, vội vàng giật giật người muốn dương vật cắm vào. Nhưng càng động càng đau, đau đến mức Trần Thái toát mồ hôi lạnh trên trán, nói chuyện cũng lắp bắp, môi run run.

“Đừng lộn xộn!” Lý Tôn gầm nhẹ một tiếng, hai tay đè lên người Trần Thái. Lý Tôn cảm thấy như mình đang lâm vào nước sôi lửa bỏng, dương vật tưởng đau, muốn đâm vào thân thể Trần Thái hung hăng phát tiết, nhưng lại chỉ có thể cắn răng chịu đựng.

Bị Lý Tôn gầm một tiếng, Trần Thái lập tức nghe lời không nhúc nhích, ngoan ngoãn nằm trên giường cẩn thận nhìn Lý Tôn.

Lý Tôn cũng rất khó chịu, cảm xúc đau đớn trên mặt than cũng càng thêm rõ ràng, mày nhíu thành bánh quai chèo, môi mím chặt. Nhưng dù vậy Lý Tôn vẫn cố chịu đựng, không nỡ để Trần Thái phải chịu nửa điểm ấm ức.

“Tôi... Tôi không đau.” Một lát sau, Trần Thái cảm thấy cơn đau giảm bớt, vội vàng nhỏ giọng nói một câu. Trần Thái thấy Lý Tôn cố nén dục vọng vì mình, sao có thể không cảm động. Nếu không phải Trần Thái nghĩ trước đó hai người vốn không quen biết, có lẽ bây giờ cậu sẽ hoài nghi có khi nào Lý Tôn thích mình nên mới kết hôn không, bằng không tại sao đối xử tốt với mình như vậy.

Lý Tôn nhìn chằm chằm Trần Thái, dường như đang xác định cậu có thật sự ổn không.

“Thật sự không đau.” Trần Thái lắc đầu nguầy nguậy.

Lý Tôn thấy sắc mặt Trần Thái thật sự tốt hơn trước đó, lúc này mới tiếp tục chậm chậm đưa dương vật vào lỗ nhỏ. Động tác của Lý Tôn vô cùng ôn nhu cẩn thận, vừa đỉnh sâu vừa quan sát sắc mặt Trần Thái, phòng ngừa cậu khó chịu thì sẽ lập tức dừng lại.

Lúc này đây Trần Thái không cảm thấy quá đau đớn như ban đầu, nhưng dù còn chút đau đớn, thấy Lý Tôn đối tốt với mình như thế, Trần Thái cũng lặng lẽ nhẫn nhịn.

Cuối cùng dương vật hoàn toàn tiến vào hậu môn, hai người hợp làm một không một chút kê hở.

“Tôn...” Trần Thái cảm thấy thân thể mình bị Lý Tôn nhét đầy, cảm thấy bị người đàn ông này chiếm lấy hoàn toàn nhưng trong lòng lại không có chút uất ức hay không cam lòng nào. Mặc dù đối với Trần Thái mà nói, đây là một cuộc hôn nhân bất đắc dĩ, mặc dù đây chỉ là đêm đầu tiên của hai người, nhưng dường như đã có một số việc khác trước. Trần Thái ngẩng đầu nhìn gương mặt đẹp trai của Lý Tôn, gọi một tiếng tràn ngập tình cảm.

“Trần Thái, tôi...” Giờ khắc này, Lý Tôn rất muốn giải bày tình cảm nhiều năm của mình, nhưng lời đến bên môi lại không thể thốt ra, cuối cùng chỉ cúi đầu hôn lên trán Trần Thái.

Nhưng hai người cũng không thể cứ thâm tình nhìn nhau, thứ bên dưới của Lý Tôn vẫn rất khó chịu, tiến vào hậu môn vừa mềm vừa ẩm, hẳn thật sự không thể nhìn nữa, e rằng nếu tiếp tục như vậy sẽ nghẹn chết. Lý Tôn nhìn Trần Thái đã ổn định, thẳng lưng dùng dương vật chậm rãi đâm thọc hậu môn.

Thật ra hậu môn đã được ngón tay của Lý Tôn khuếch trương, chỉ là dương vật bỗng nhiên đi vào, Trần Thái chưa chuẩn bị tâm lý nên mới đau như thế. Nhưng bây giờ đã thích ứng, nên Lý Tôn đâm vài cái, cơn sáng khoái lại trở về thân thể Trần Thái.

“Tôn... Tôn... Thoải mái quá.” Không quá lâu, Trần Thái lại bắt đầu rên rỉ đứt quãng, thư thái đến mức còn chủ động chống hông hòa theo Lý Tôn.

Lý Tôn vốn đã không nhịn được, Trần Thái vừa chủ động, lập tức khiến Lý Tôn tăng nhanh tốc độ đâm rút, lực đạo cũng càng ngày càng mạnh, tiếng bạch bạch vang dội trong căn phòng tràn ngập xuân sắc.

“A a... Trong mộng sướng muốn chết... Tôn... Tôn... Dương vật lớn... Dài quá thô quá... Phía sau bị chơi thật sướng...” Trần Thái cảm thấy cái thứ vừa dài vừa thô trong mộng mình lại thay đổi phương pháp đâm thọc, lúc đâm vào rút ra sẽ ma sát qua chỗ nào đó, trong mộng bị cọ hằm hập, cảm giác ngứa ngứa khiến cả người sướng mê tơi. Trần Thái cũng không ra vẻ xấu hổ, bị Lý Tôn chơi đến sung sướng kêu lên cảm nhận thành thật của mình, nhưng rầm rì nửa ngày vẫn không nghĩ ra nên hình dung như thế nào về đồ vật khiến mình sướng lên tiên. Sau đó lại bị Lý Tôn tàn nhẫn thọc vài cái, Trần Thái cảm thấy đồ vật cắm trong mộng mình cứng rắn như cây gậy, không chút do dự bật ra những tiếng khoái lạc.

Hậu môn của Trần Thái càng chơi càng ướt, càng cọ càng trơn, dương vật càng thêm dễ dàng xỏ xuyên trong hậu môn, liên tục đâm vào rút ra, Lý Tôn hận không thể trực tiếp đâm xuyên thân thể Trần Thái. Nhưng khi Lý Tôn đang chơi đến hăng say, một tiếng ‘dài quá thô quá’ của Trần Thái lại làm Lý Tôn đột ngột dừng lại, sau đó lại là không ngừng đâm thọc điên cuồng.

8. Chương 8: Chiếm Hữu

Edit: Qiezi

“A a... Dương vật lớn dùng lực một chút... Hức hức... Không chịu nổi... Thoải mái muốn chết... Tôn... Tôn...” Trần Thái bị Lý Tôn chơi đến vừa khóc vừa la hét, hai chân dài bị banh rộng hết mức, thẳng lưng nâng hông chủ động dùng hậu môn phun ra nuốt vào dương vật thô dài.

Dựa theo bình thường mà nói, dáng vẻ phóng dăng của Trần Thái không giống người lần đầu tiên làm tình, thân thể hẳn cảm giống như bị người khác dạy dỗ rất nhiều lần. Thế nhưng từ lần đầu tiên hai người gặp mặt đến khi kết hôn, tuy rằng trong mấy năm này Lý Tôn chưa bao giờ chính thức xuất hiện trước mặt Trần Thái nhưng đối với nhất cử nhất động của cậu rõ như lòng bàn tay. Trần Thái có từng yêu đương,

quen bạn trai bạn gái hay không, Lý Tôn biết rất rõ, đương nhiên chuyện thâm mến thì Lý Tôn không thể biết được. Nhưng cũng may mấy năm nay Trần Thái chưa từng yêu đương, bằng không nhất định sẽ bị Lý Tôn phá hủy, giống như Lý Tôn dùng thủ đoạn ép Trần Thái lấy mình.

Lý Tôn xác định đây là ‘lần đầu tiên’ của Trần Thái, hơn nữa cũng tin tưởng đời này cậu chỉ thuộc về mình. Hơn nữa hai người một người trầm lắng một người nhiệt tình tạo thành bổ sung hoàn mỹ, cho nên Trần Thái càng dâm dăng Lý Tôn càng thích. Lý Tôn thích nghe Trần Thái phát ra những tiếng phóng túng, Lý Tôn thích nhìn Trần Thái bị chơi bật khóc, hơn nữa Lý Tôn cũng bị Trần Thái kích thích càng lúc càng hưng phấn. Một người dùng hết sức lực dâm mạnh vào, một người hút chặt không buông ra, dáng vẻ điên cuồng này nào phải đem tân hôn lần đầu làm tình, nó giống như phát tiết khát vọng tận xương tủy đối với người yêu đã nhiều năm xa cách.

“Tôn... Tôn, chờ... chờ!” Hai người đang tận hứng, không biết tại sao Trần Thái lại đột nhiên hét lên bảo Lý Tôn dừng lại.

Đừng nói Trần Thái la thất thanh, Lý Tôn nghĩ cho dù bây giờ có người chĩa súng vào đầu hắn cũng không dừng được, cho nên Lý Tôn làm như không nghe thấy tiếng la của cậu, dương vật tiếp tục chơi đùa hậu môn.

“Hức hức... Em không nhịn được... Muốn bắn... A” Thì ra Trần Thái muốn bắn nên mới bảo Lý Tôn dừng lại. Lúc này cậu được hân khẩu giao đã bắn một lần, bây giờ lại tiếp tục bắn, hơn nữa trong lúc cậu bắn thì vẫn bị Lý Tôn va đập điên cuồng khiến cậu vừa khóc vừa hướng dương vật ra phía ngoài phun tinh dịch, màu trắng lấm tấm văng tung tóe cả người, Trần Thái thoải mái đến mức cả người không ngừng co quắp.

Lý Tôn thấy Trần Thái đã khóc không thở ra hơi, tốc độ dâm rút mới dần dần chậm lại. Hắn thích cậu năm năm, nghĩ về cậu năm năm, khát vọng cậu năm năm, thật sự hận không thể để tối nay bù lại năm năm đơn phương kia. Lý Tôn biết Trần Thái bắn hai lần nhất định rất mệt, nhìn thân thể mảnh mai dưới thân, Lý Tôn cũng rất đau lòng, nhưng không thể rút dương vật khỏi nơi ấm áp kia. Hướng chi cậu bé của hắn vẫn cứng rắn như sắt, không muốn bắn chút nào. Đối với Trần Thái, Lý Tôn làm gì cũng cảm thấy không đủ.

Song thân thể Trần Thái cũng thật sự mỏi mệt, sau khi bắn xong phía trước nhũn xuống, nhưng hậu môn phía sau vẫn bị Lý Tôn đùa nghịch, cảm giác sảng khoái khiến phía trước dần ngắc đầu, thân thể lại một lần nữa lâm vào dục vọng.

Lý Tôn rất khát khao Trần Thái, nhưng cũng luyến tiếc để cậu chịu khổ. Hắn cầm gối đầu lót dưới eo Trần Thái, giúp cậu nâng mông, bản thân cũng chơi thoải mái. Vì chăm sóc Trần Thái, lúc này đây Lý Tôn chuyển động trong hậu môn cũng không còn mưa rền gió dữ như trước, nhưng đỉnh rất sâu, dương vật chậm chậm tiến vào chỗ sâu nhất trong cơ thể, cho đến khi đôi bên không còn kẻ hở. Tuy rằng không sung sướng mãnh liệt nhưng loại cảm giác chiếm hữu Trần Thái sâu sắc cũng làm Lý Tôn thỏa mãn không gì sánh được.

“Tôn... Tôn...” Trần Thái đã khàn giọng nhưng vẫn không nhịn được gọi tên Lý Tôn. Bất luận là thân thể kết hợp hay là Lý Tôn đối tốt với mình, trong lòng cậu đã thật sự xem hắn là chồng mình.

Trần Thái lại một lần nữa bị Lý Tôn phịch đến bần tinh. Mặc dù Lý Tôn vẫn chưa thỏa mãn, nhưng cũng biết Trần Thái không chống đỡ nổi nữa, cả đêm bắn ba lần đã là cực hạn, thêm một lần nữa sợ rằng thân thể cậu sẽ xảy ra vấn đề. Lý Tôn cố gắng đâm mạnh vài cái vào lỗ nhỏ của cậu rồi cùng bắn ra.

“Tôn... Không... Không được bắn vào... Nóng quá...” Tinh dịch nóng hổi tiến vào thân thể, Trần Thái như bị đốt cháy khòe lóc cầu xin, nhưng Lý Tôn lại cứng rắn, bắn vào trong không chừa một giọt. Hắn muốn hoàn toàn chiếm giữ Trần Thái, muốn cậu tiếp thu tất cả của hắn.

9. Chương 9: Dịu Dàng

Edit: Qiezi

Sau cơn dục vọng mãnh liệt, đầu óc Trần Thái choáng váng, tứ chi bủn rủn vô lực, thậm chí cả sức cử động tay cũng không có, hai mắt thất thần nhìn trần nhà, thân thể đang thành hình chữ đại, mệt mỏi nằm trên giường.

Lý Tôn cẩn thận lui khỏi người Trần Thái, lau sơ chất bắn trên thân thể hai người rồi bế Trần Thái vào phòng tắm.

Vào phòng tắm, Lý Tôn vốn định để Trần Thái đứng trên sàn nhà, nhưng hai chân cậu mềm nhũn không đứng được, Lý Tôn không thể làm gì khác hơn là nửa ôm để cậu tựa vào người mình.

Lý Tôn vịn vòi nước, lấy tay thử độ ấm rồi mới giúp Trần Thái tắm rửa.

Trần Thái cũng rất mệt mỏi, hai mắt nhắm nghiền tựa đầu trên vai Lý Tôn, an tĩnh vùi mặt vào ngực hắn.

Trần Thái ngoan ngoãn làm Lý Tôn tắm rửa cho cậu rất thuận lợi, tinh dịch dính trên người nhanh chóng bị rửa trôi, chỉ còn lại tinh dịch trong hậu môn Trần Thái cần lấy ra.

Mặc dù lúc ân ái Lý Tôn muốn Trần Thái tiếp nhận toàn bộ mình, bắn tất cả tinh dịch vào hậu môn cậu, nhưng Lý Tôn cũng biết nếu không rửa sạch, Trần Thái sẽ đổ bệnh. Lý Tôn gỡ vòi sen xuống, chuẩn bị dùng nước ấm pha loãng tinh dịch rồi dùng tay dẫn ra ngoài.

“Đau...” Nhưng khi ngón tay Lý Tôn vừa đụng tới miệng động, Trần Thái vẫn luôn yên lặng đột nhiên hừ một tiếng.

Lý Tôn hơi dừng lại nhưng không biết Trần Thái đau chỗ nào, ngón tay lại tiếp tục thăm dò vào trong, Trần Thái lập tức la đau.

“Nhịn một chút, sẽ ổn thôi.” Hiện tại Lý Tôn biết phía sau của cậu rất đau, suy đoán có lẽ lúc này ân ái mình đâm chọc quá nhanh quá mạnh, lực lại lớn mới làm miệng hậu môn sưng lên. Trong lòng Lý Tôn vô cùng áy náy, quay đầu hôn một cái lên gương mặt đầm nước kia, môi dán sát tại khe khằng trần an.

Có lẽ Lý Tôn trần an có tác dụng, lần thứ hai ngón tay đụng tới miệng động thì Trần Thái vẫn chưa la đau. Lý Tôn cẩn thận đâm ngón tay vào hậu môn, chậm rãi cẩn thận móc ra tinh dịch còn sót bên trong.

Sau khi tắm rửa xong, Lý Tôn ôm Trần Thái về giường. Trần Thái vừa đặt đầu xuống gối đã ngủ, Lý Tôn đắp chăn cho cậu, lại cuộn lên một chút lộ ra cặp mông trắng trắng mềm mềm, cúi đầu kiểm tra hậu môn sưng đỏ của cậu.

“Xin lỗi.” Trong lòng Lý Tôn tê rần, hạ nụ hôn xuống bờ mông trắng bóng của Trần Thái. Chẳng qua Trần Thái đã ngủ như chết, hoàn toàn không cảm nhận được ôn nhu hiếm thấy của Lý Tôn.

Hắn đắp chăn ngay ngắn cho cậu, sau đó cũng lên giường chui vào chăn.

Có lẽ cảm nhận được nhiệt độ của Lý Tôn, Trần Thái bất giác lại gần nơi ấm áp kia, tự động rúc vào lòng Lý Tôn. Trần Thái giật giật thân thể, đầu dán lên ngực Lý Tôn, cọ cọ hai cái, sau khi tự tìm vị trí thoải mái nhất lại chìm vào giấc ngủ sâu.

“Trần Thái... Tiểu Thái... Tiểu Thái...” Thấy hành động Trần Thái không khác gì trẻ con, Lý Tôn nghĩ bây giờ cậu cũng chỉ mới 18, tính tuổi còn nhỏ hơn mình một giáp, do dự một hồi bèn thay đổi cách gọi. Sau khi gọi mấy lần, trên khuôn mặt liệt quanh năm của Lý Tôn lại lóe lên ý cười nhợt nhạt, tuy rằng có hơi quái dị nhưng vẫn có thể nhìn ra vẻ ôn nhu cùng cưng chiều trên mặt Lý Tôn.

“Tiểu Thái, ngủ ngon.” Lý Tôn nói nhỏ, vươn tay vòng quanh eo Trần Thái, ôm chặt cậu vào ngực mình, sau đó cũng nhắm mắt an giấc.

“Ừm...” Trần Thái mơ mơ màng màng mở mắt ra, dáng vẻ vừa tỉnh ngủ, ngơ ngác nhìn trần nhà, sững sốt một chút.

Trần Thái xoay đầu vòng vòng, nhìn đông nhìn tây, hoàn cảnh lạ lẫm xung quanh khiến cậu chưa hoàn hồn.

“A!” Trần Thái đột nhiên nhớ ra hôm qua mình đã kết hôn rồi, nơi này là nhà của Lý Tôn. Cậu đột ngột ngồi dậy, một tiếng thét vang lên.

“Sao vậy?” Lý Tôn đẩy cửa phòng ngủ đi vào.

“Không... Không có gì.” Trần Thái nhìn gương mặt liệt của Lý Tôn, nhanh chóng lắc đầu.

Lý Tôn không nói nữa, mắt cứ nhìn chăm chăm Trần Thái.

“Em... Em...” Trần Thái nhìn theo ánh mắt Lý Tôn, nhìn thấy vì mình đột nhiên ngồi dậy, chăn đã tuột xuống eo, Lý Tôn đang nhìn hai đóa anh đào trên ngực cậu. Trần Thái lập tức nhớ tới tối hôm qua mình bị Lý Tôn hút đầu vú, mặt chợt đỏ, hoảng hoảng hốt hốt kéo chăn lên che ngực.

“Rửa mặt xong thì xuống nhà ăn dùng bữa.” Lý Tôn dời mắt, dặn dò một câu.

“Dạ.” Trần Thái ngoan ngoãn gật đầu.

Lý Tôn lập tức xoay người ra ngoài. Trần Thái nhìn bóng lưng Lý Tôn, âm thầm thở phào nhẹ nhõm, nhưng lại vì chuyện mình phải mặc cái gì mà ưu sầu. Quần áo hôm qua mình mặc đến đây không biết bị Lý Tôn để đâu rồi. Trần Thái mặt ửng mầu chau lấy hết dũng khí tính mở miệng hỏi Lý Tôn thì lại thấy đầu giường đã đặt gọn gàng một bộ quần áo ở nhà và nội y mới tinh, bởi vì quá hoảng loạn mà cậu không chú ý tới. Trần Thái vì sự cẩn thận tỉ mỉ của hắn mà không khỏi giật mình.

10. Chương 10: Tiểu Công Toàn Năng

Edit: Qiezi

“Có... Có chuyện gì sao?!” Nhưng ngay khi Trần Thái vừa vén chăn lên, đang định mặc quần lót thì Lý Tôn đang bước ra cửa đột nhiên vòng trở lại. Trần Thái vô cùng hoảng sợ, trợn tròn mắt lúng túng nhìn Lý Tôn, lắp bắp hỏi thử, ngay cả chăn cũng quên đắp, dương vật bé bé màu hồng phấn hơi rũ xuống giữa hai chân hoàn toàn bại lộ trước mắt Lý Tôn.

“Phía sau còn đau không?!” Lý Tôn vừa nói vừa bước đến trước giường, nhìn chăm chăm thứ giữa hai chân Trần Thái.

“Không... Không đau.” Trần Thái cố lắc đầu, bởi vì chỉ lo khản trương nên không chú ý ánh mắt Lý Tôn.

“Để tôi nhìn thử.” Lý Tôn cố gắng dời mắt lên mặt Trần Thái, nếu không sẽ mất khống chế nhào qua.

“Không cần...” Cậu định lắc đầu, nhưng nhìn đến ánh mắt kiên trì của Lý Tôn thì lập tức ngậm miệng, ngoan ngoãn quay lưng lại rồi nâng mông lên.

“Vẫn hơi sưng, tối qua... Xin lỗi.” Lý Tôn thấy miệng động vẫn chưa tiêu sưng, hơi do dự, lại mở miệng nói xin lỗi một lần nữa. Tối hôm qua sau khi Trần Thái ngủ, lời ‘xin lỗi’ của hắn tự nhiên thốt ra, nhưng bây giờ trước mặt Trần Thái, hắn lại không mở miệng được.

“Không... Không sao. Không đau... Thật sự không đau.” Trần Thái liên tục lắc đầu phủ nhận, nhưng hẳn không nói cậu cũng không dám xoay người lại, vẫn luôn chống hông để Lý Tôn xem phía sau mình.

“Tôi ra ngoài chờ em.” Thế nhưng không chờ Trần Thái nói xong, Lý Tôn lại đột nhiên nhanh chóng ra khỏi phòng ngủ.

Trần Thái cũng không nghĩ nhiều, nhanh chóng đứng dậy mặc quần áo.

“Phù...” Sau khi Lý Tôn ra ngoài, dựa lưng vào tường thở dài một hơi, cúi đầu nhìn thứ hơi nổi lên giữa háng, chờ cổ dục vọng kia lui xuống mới đi về phía nhà bếp.

“Thơm quá!” Rửa mặt xong, Trần Thái mới vừa đến phòng khách đã bị một mùi hương hấp dẫn, không nhịn được hít sâu một hơi.

“Qua dùng bữa.” Lý Tôn bưng thức ăn từ nhà bếp ra ngoài, gọi Trần Thái còn đang đứng trong phòng khách.

“Cám ơn.” Trần Thái đến bên bàn ăn, khoe miệng cong cong mỉm cười xán lạn với Lý Tôn.

Lý Tôn ngậy người nhìn Trần Thái, ký ức nhiều năm trước kích thích con tim rung động chính là nụ cười kia, bất đồng duy nhất là khi đó Trần Thái mỉm cười với người khác, nhưng bây giờ cậu đang mỉm cười với mình.

“Anh sao vậy? Trên mặt em dính gì sao?” Lý Tôn luôn nhìn chằm chằm khiến Trần Thái khó hiểu, giơ tay sờ mặt mình.

“Không có.” Lý Tôn lắc đầu thu mắt, kéo ghế ngồi xuống chuẩn bị ăn sáng.

“Oa! Thật phong phú! Những thứ này... Đều là anh làm?!” Trần Thái cũng ngồi xuống theo, cúi đầu nhìn thấy một bàn ăn sáng siêu phong phú, sandwich, bánh trứng, cháo gạo nếp... Các món đủ kiểu Trung Tây bày đầy bàn ăn, cậu lập tức cảm thán một câu, sau đó đưa mắt ngó vực nhìn về phía Lý Tôn. Theo quan niệm của cậu, điều kiện gia đình của Lý Tôn cực tốt, hẳn là một thiếu gia được hầu hạ từ bé đến lớn, hơn nữa công việc bây giờ cũng bận, cho nên hoàn toàn không giống người sẽ tự tay nấu ăn.

“Ừ, trước kia du học nước ngoài có học được một chút.” Lý Tôn chớp mắt, đồng thời thuận miệng giải thích.

“Xin... Xin lỗi, em không biết nấu ăn.” Trần Thái ngượng ngùng đỏ mặt.

“Không sao, tôi nấu em ăn.” Lý Tôn trả lời dĩ nhiên.

“Tôn...” Trong lòng Trần Thái âm áp, gọi tên Lý Tôn cũng rất dịu dàng. Mặc dù lúc hần nói rất bình thản, mặt than không chút cảm xúc, nhưng cậu lại bị cảm động, đột nhiên nhớ lại tối hôm qua lúc ân ái, Lý Tôn rất dịu dàng với mình. Trong cuộc hôn nhân đột ngột này, đối mặt với một người đàn ông xa lạ, tâm lý của cậu vốn rất bất an, nhưng bây giờ cảm nhận được Lý Tôn đối tốt với mình, Trần Thái cũng dần dần an tâm.

“Có chuyện gì vậy?” Lý Tôn đang cúi đầu ăn cháo, không rõ vì sao Trần Thái lại gọi mình, ngẩng đầu hỏi đầy khó hiểu.

“Không... Không có gì.” Trần Thái hơi lúng túng lắc đầu, nhanh chóng cúi đầu vờ ăn để che giấu tâm tình rung động. Sự cảm động đối lấy một câu hỏi nhạt nhẽo, trong lòng cậu không khỏi có chút oán giận. Lý Tôn đẹp trai như vậy, nhưng tại sao lại là một tên mặt than, nói chuyện cũng rất ngắn gọn, giọng nói còn vô cùng bình thản, hoàn toàn không nhìn ra tí cảm xúc nào, nhưng... Đồ ăn hần nấu thật sự quá ngon!

Lúc này chỉ lo nói chuyện, đến giờ Trần Thái mới cúi đầu ăn một miếng cháo, trong miệng ngập tràn mùi thơm thức ăn, có lẽ vì Lý Tôn bỏ đường, trong cháo còn mang theo vị ngọt, gạo nếp cũng mềm mềm vào miệng là tan. Trần Thái lại ăn thêm vài muỗng, chép miệng cảm nhận hương vị khi này, vui vẻ đến mức vành mắt cong cong thành vầng trăng non. Cậu lại cầm bánh trứng cắn một cái, vừa mỏng vừa thơm, cậu ngấu nghiến hai ba cái đã giải quyết xong cái bánh.

Trần Thái không ngừng ăn, ngay cả đầu cũng không ngẩng một cái. Bình thường Trần Thái cũng không ăn quá nhiều, chỉ là tối qua bắn ba lần đã tiêu tốn rất nhiều sức lực, cậu đã sớm đói bụng đến mức ngực dán sau lưng, hơn nữa Lý Tôn cũng nấu ăn rất ngon, cậu mặc kệ lễ nghi hay tướng ăn gì đó, cũng không buồn quan tâm đối diện còn có Lý Tôn, cúi đầu ăn ngấu nghiến.

11. Chương 11: Tiểu Thái

Edit: Qiezi

Lý Tôn buông đũa, mắt không chớp nhìn Trần Thái ăn như hổ đói ở đối diện. Ngày thường Lý Tôn đều tiếp xúc với đại quan quý nhân quyền thế và tinh anh thương nghiệp hô gió gọi mưa, những người đó luôn ăn nói khéo léo, cử chỉ ưu nhã, ăn cái gì cũng đều là từng ngụm nhỏ, nhai kỹ nuốt chậm. Hần đã quen nhìn mấy cảnh khách sáo đối trá, lúc này Trần Thái không lễ nghi trái lại có vẻ chân thực, thậm chí còn khiến Lý Tôn cảm thấy thật đáng yêu.

“Anh cũng ăn đi.” Trần Thái đột nhiên ngẩng đầu lên, thấy Lý Tôn đã buông đũa, cậu chỉ chỉ đồ ăn trước mặt, trúc trắc nói một câu.

“Tôi no rồi, miệng em dính đồ ăn kia.” Lý Tôn vừa nói vừa rất tự nhiên rút khăn giấy, duỗi tay lau miệng cho cậu.

“Cảm ơn.” Trần Thái đỏ mặt nói cảm ơn, cúi đầu gần như vùi hần trong chén. Lúc này Trần Thái vẫn còn

oán giận Lý Tôn mặt than, nói chuyện không hài hước, nhưng bây giờ cậu lại nghĩ Lý Tôn mặt lạnh lùng lau miệng cho mình, so với mấy người chỉ biết cợt nhả đồ ngon đồ ngọt thì Lý Tôn lãng mạn hơn nhiều.

Cơm nước xong, Trần Thái giúp đỡ Lý Tôn dọn bàn ăn. Tuy rằng cậu không biết nấu ăn, nhưng ngày thường ở nhà cũng giúp đỡ ba mẹ làm việc nhà, cho nên làm việc cũng lưu loát. Lý Tôn nhìn Trần Thái cùng mình bận rộn trong nhà bếp, trong lòng rất vui vẻ, nhưng trên mặt vẫn là mặt liệt, không biểu hiện vui vẻ ra ngoài mặt.

Chờ đến sau khi thu dọn sạch sẽ, Trần Thái cũng không biết mình nên làm gì nữa.

Bây giờ Trần Thái là sinh viên năm hai, lúc này đang nghỉ ở nhà, sau đó đột nhiên kết hôn với Lý Tôn. Bình thường ở nhà mình thì có lẽ Trần Thái sẽ mời bạn học đi chơi, nhưng bây giờ mới là ngày thứ hai cậu kết hôn với Lý Tôn, cậu không thể đi chơi, hơn nữa hiện nay Trần Thái vẫn chưa xem nhà Lý Tôn là nhà mình, cho nên có vẻ vô cùng câu nệ, đứng ngồi không yên không biết làm gì mới tốt.

“Anh... Anh không đi làm sao?!” Trần Thái mở lời hỏi Lý Tôn.

“Công ty không có việc.” Lý Tôn trả lời đơn giản. Thật ra từ ban đầu Lý Tôn đã định sau khi kết hôn sẽ đưa Trần Thái ra nước ngoài du lịch, hưởng tuần trăng mật, nhưng Trần Thái đề nghị muốn làm đơn giản, cho nên Lý Tôn đã hủy bỏ tuần trăng mật. Nhưng hẳn lại lo lắng cậu ở một mình sẽ cô đơn nên ở nhà với cậu vài ngày, nhưng Lý Tôn không thích nói chuyện khiến bầu không khí giữa hai người trở nên lúng túng.

“Dạ. Em... Em...” Trần Thái vắt óc muốn tìm đề tài, nhưng dù sao hai người chưa từng tiếp xúc, Trần Thái cũng chỉ từng thấy Lý Tôn đẹp trai trên tivi, thật sự không biết sở thích của hắn, cho nên lắp bắp nửa ngày vẫn không nghĩ ra mình nên nói cái gì.

“Trong thư phòng có máy vi tính, nếu em thấy buồn chán thì có thể lên mạng.” Lý Tôn nhìn ra Trần Thái bối rối, mở miệng cắt lời cậu.

“Không... Không chán.” Trần Thái vội lắc đầu, nhưng ngay sau đó đã theo Lý Tôn đi vào thư phòng.

Trong thư phòng đặt hai giá sách rất lớn, Trần Thái đoán có lẽ là sách tài chính kinh tế, cũng không nhìn kỹ nữa. Trên bàn đặt một cái desktop và một laptop. Lý Tôn nói laptop là của hắn, bảo Trần Thái dùng desktop.

Trần Thái ngồi vào ghế, hăng hái bừng bừng mở máy vi tính, nhưng vừa khởi động xong đã thấy mấy cái phần mềm làm việc trong máy.

“Em có thể tải game về máy không?” Trần Thái nghiêng đầu nhìn Lý Tôn đang làm việc cách đó không xa, dò hỏi.

“Ừ.” Lý Tôn gật đầu, mắt vẫn không rời màn hình.

Trần Thái lập tức tải game, cài đặt hoàn tất liền trầm mê vào game, ngay cả khi Lý Tôn rời khỏi thư phòng, cậu cũng không biết.

Lúc Lý Tôn quay lại thì thấy Trần Thái vẫn chăm chú nhìn màn hình, cảm xúc lúc vui lúc giận, lúc thì khấn nguyện lúc thì thả lỏng, các loại biểu cảm muôn màu muôn vẻ. Lý Tôn tựa cửa nhìn khuôn mặt đầy sắc thái của Trần Thái.

“Tiểu Thái, ăn cơm.” Qua một lúc lâu, Lý Tôn mới mở miệng gọi.

“A?! Tiểu Thái... Ai?” Trần Thái ngây ngốc ngẩng đầu lên, không rõ Lý Tôn đang gọi ai. Thứ nhất là vì Trần Thái đang đắm chìm trong game online, thứ hai là ở nhà ba mẹ đều gọi thẳng tên cậu ‘Trần Thái, Trần Thái’, cho nên không phản ứng được. Sau đó cậu thấy hắn nhìn chằm chằm mình mới vỡ lẽ, nhanh chóng đáp lại, tắt máy vi tính rồi chạy đến trước mặt Lý Tôn.

Lý Tôn đợi Trần Thái bước đến rồi mới xoay người đi ra.

“Tiểu Thái... Tiểu Thái...” Trần Thái theo sau Lý Tôn lẩm bẩm cái xưng hô này mấy lần, dần dà càng cảm thấy ngọt ngào trong tim.

Lý Tôn đi phía trước cũng lóe lên ý cười nhạt nhòa trong mắt.

12. Chương 12: Kiểm Tra ‘phía Sau’

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Edit: Qiezi

“A! Nhiều thức ăn quá!” Sườn heo kho tàu, moo shu thịt lợn, tôm muối tiêu.. Trần Thái mới đến bàn ăn đã bị một bàn thức ăn thịnh soạn dọa sợ. Cùng là một bàn thức ăn, lúc sáng Trần Thái cảm thấy vô cùng phong phú là vì lúc đó cậu rất đói. Nhưng bây giờ bữa sáng vẫn chưa tiêu hóa xong, tuy rằng màu sắc rất đẹp, mùi thơm lan tỏa nhưng cậu thật sự không muốn ăn.

heo kho tàu

Sườn

Shu thịt lợn

Moo

Tôm

muối tiêu

“Ăn cơm đi.” Lý Tôn không để ý tới Trần Thái kinh ngạc, trực tiếp ngồi vào bàn dùng cơm trưa.

Trần Thái cũng chỉ có thể ngồi theo, nhưng vì không đói bụng, cách ăn ‘nhả nhặn’ hơn bữa sáng rất nhiều, chậm rãi đưa từng đũa từng đũa vào miệng.

“Có phải thức ăn không hợp khẩu vị không?” Lý Tôn chú ý tới biến hóa của Trần Thái, lập tức dò hỏi.

“Không phải không phải! Vì... Buổi sáng em đã ăn rất nhiều, bây giờ vẫn chưa đói, ăn không vô.” Trần Thái lắc đầu, đỏ mặt giải thích với Lý Tôn.

“Ăn không vô thì thôi, đừng miễn cưỡng.” Lý Tôn cũng không ép Trần Thái, giọng nói lạnh lạnh dạn dò một câu.

“Tôn...” Trần Thái cảm động không chịu nổi. Nếu Trần Thái ở nhà, lúc ăn cơm nói sáng ăn nhiều trưa không muốn ăn, nhất định sẽ bị mẹ mắng một trận, cho nên hiện tại cậu cảm thấy Lý Tôn còn tốt hơn ba mẹ mình.

Được Lý Tôn căn dặn, Trần Thái ăn xong chén cơm lập tức buông đũa. Nhưng Lý Tôn vẫn đang ăn, Trần Thái ngồi đối diện cảm thấy hơi xấu hổ, nhưng vẫn không có ý định đứng lên.

“Em về thư phòng đi, lát nữa tôi tự dọn cũng được.” Trong lúc Trần Thái không biết nên làm gì, Lý Tôn đang cúi đầu ăn cơm đột nhiên ngẩng đầu nói với cậu.

“Vậy em về thư phòng, anh ăn xong gọi em, chúng ta cùng dọn.” Lý Tôn sẵn sàng làm Trần Thái lại bị cảm động, nhanh chóng đứng dậy, lúc sắp đi lại quay đầu nói hai người cùng dọn bàn, sau khi Lý Tôn gạt đầu, cậu mới chạy lên thư phòng.

Lý Tôn cơm nước xong không gọi Trần Thái, tự mình thu dọn bàn ăn, hẳn xong việc lên thư phòng thì lại thấy Trần Thái đang phấn khởi chơi game, Lý Tôn đến bên cạnh tiếp tục xử lý công việc.

Đến bữa tối, Lý Tôn nấu nướng xong xuôi mới lên gọi Trần Thái. Cậu ngấm lại cả ngày nay chỉ ăn với chơi,

thật sự còn thoải mái hơn ở nhà, đột nhiên cảm thấy kết hôn quả thật là chuyện không tệ.

Cơm nước xong, Trần Thái giúp đỡ Lý Tôn dọn dẹp, sau đó cùng hắn ngồi sofa xem tivi trong phòng khách. Tuy rằng Lý Tôn xem thời sự khiến cậu cảm thấy rất chán, trong lòng cũng nhớ nhung game online. Nhưng cậu cũng là người ngoan ngoãn hiểu chuyện, cảm thấy nếu hai người đã kết hôn, Lý Tôn thành chồng mình, hơn nữa đối tốt với mình như thế, mình cũng phải đối tốt với hắn một chút.

Khi Lý Tôn khoác tay lên vai Trần Thái, mặc dù hơi ngượng ngùng nhưng cậu vẫn nhích người, chủ động tựa vào lòng Lý Tôn.

Hai người dựa vào nhau xem tivi, sau một lúc Lý Tôn nói đi nghỉ ngơi, Trần Thái ngoan ngoãn theo hắn trở về phòng ngủ.

Lý Tôn vẫn để Trần Thái tắm trước, cậu tắm xong rồi chờ đợi Lý Tôn, không còn khấn nguyện cùng bất an như ngày hôm qua mà là mặt đỏ tim đập thành thịch, thậm chí còn có chút chờ mong.

Lý Tôn tắm xong, bước ra thì thấy Trần Thái đang tựa người ở đầu giường dùng điện thoại.

“Tôn...” Trần Thái nghe thấy động tĩnh, đặt di động xuống rồi ngẩng đầu, run run gọi Lý Tôn. Cậu cũng rất nghe lời, tối hôm qua lúc ân ái Lý Tôn đưa ra yêu cầu này, cậu chỉ gọi một chữ ‘Tôn’.

“Phía sau còn đau không?!” Lý Tôn đi tới bên giường, cúi đầu hỏi Trần Thái.

“Không đau.” Cậu đỏ mặt lắc đầu.

“Để tôi xem thử.” Lý Tôn không an tâm, lại đề nghị muốn xem thử.

“Dạ.” Trần Thái ngoan ngoãn trả lời, lập tức xoay người đưa lưng về phía Lý Tôn. Bây giờ cậu không phải sợ Lý Tôn mới làm theo yêu cầu của hắn, cậu biết Lý Tôn đối tốt với mình, nên hắn nói cái gì cậu làm cái đó, chỉ là hơi xấu hổ. Trần Thái cảm thấy mặt mình đỏ bừng, thân thể cũng nóng, ngay cả tâm lý cũng hừng hực.

“Đã bớt sưng rồi. Có đau không?!” Lý Tôn vén áo choàng tắm của Trần Thái, lộ ra hai mông vừa tròn vừa vênh. Lý Tôn thấy miệng huyết đã khô phục, nhưng vẫn hơi lo lắng, hắn vươn ngón tay khẽ ấn ấn.

“Không... Không đau, a...” Bộ phận nhạy cảm bị đụng chạm, Trần Thái không nhịn được phát ra tiếng ngâm khẽ.

“Nâng mông cao một chút.” Lý Tôn thu tay, giọng khàn khàn yêu cầu.

Tuy Trần Thái không biết Lý Tôn muốn làm gì, nhưng vẫn nghe lời nâng mông lên.

Lý Tôn ngồi phía sau Trần Thái, hai tay xoa nắn cặp mông trắng mịn, mông mềm như bông hơn nữa lại mịn màng bóng loáng, Lý Tôn không kiềm được khẽ xoa xoa khiến cậu rên rỉ càng lớn, sau đó hắn nghiêng người về phía trước, vươn đầu lưỡi liếm láp giữa kẽ mông Trần Thái.

13. Chương 13: Tư Thế Sau Lưng

Edit: Qiezi

“A! Không... Tôn... Không muốn không muốn...” Trần Thái đột nhiên cảm thấy có thứ gì đó ẩm ướt dán lên cái nơi xấu hổ kia, sau khi biết được là lưỡi của Lý Tôn, Trần Thái cuống quýt hét âm lên, dùng cả tay chân bò về phía trước, muốn né tránh Lý Tôn liếm láp.

“Đừng nhúc nhích!” Âm thanh Lý Tôn càng lúc càng khàn, hai tay giữ chặt mông cậu cố định thân thể, đầu lưỡi tìm được miệng huyết từ từ luồn vào.

Tuy rằng đầu lưỡi không dài như dương vật, nhưng thắng ở linh hoạt mềm mại. Đầu lưỡi uốn uốn lượn lượn muốn liếm chỗ nào thì liếm chỗ đó, đầu lưỡi ướt nhẹ nhiều lần lướt qua thành ruột, bên trong nhanh chóng bị làm ướt. Lý Tôn lại tách mở hai mông, hậu môn bị kéo căng, đầu lưỡi mềm mại hầu như hoàn toàn chui vào.

“Tôn... Ngứa... Ngứa quá... Trong mông khó chịu...” Trần Thái cũng cảm thấy đầu lưỡi nóng bỏng không ngừng ra vào khuấy đảo trong mông mình, tiếng nước lép nhép ngay cả cậu cũng nghe rất rõ ràng. Thanh âm kích thích chỉ là phụ, chủ yếu là cảm nhận thân thể, đầu lưỡi trơn trượt làm hậu môn ngứa ngáy, cổ tình đầu lưỡi lại quá mềm, không có cách nào ma sát khiến hậu môn bớt ngứa, Trần Thái khó chịu hừ hừ nức nở.

Lý Tôn lại giống như làm đến nghiện, hai tay nắm cánh mông vừa xoa vừa bóp, đầu lưỡi lúc thì thọc vào trong, lúc thì liếm láp bên ngoài làm cả mông cả trứng Trần Thái đều ướt nhẹ.

“Hức hức... Em muốn dương vật lớn... Tôn... Tôn... Cắm dương vật vào giúp em bớt ngứa đi...” Trần Thái thật sự ngứa không chịu nổi, mông lắc lư muốn tránh né đầu lưỡi liếm lộng, còn nức nở cầu xin Lý Tôn dùng dương vật chơi mình.

Từ lúc Lý Tôn vừa thấy cánh mông trắng nõn của Trần Thái thì thứ giữa háng cũng đã cương cứng, hiện tại sao có thể cự tuyệt yêu cầu mê đắm như vậy. Lý Tôn lên giường quỳ gối sau lưng Trần Thái, thẳng lưng đặt dương vật đã cứng rắn ngay miệng hậu môn. Nhưng hắn vẫn nhớ rõ tối qua bỗng nhiên đâm vào làm đau cậu, cho nên hiện tại dùng đầu khắt cọ cọ hai cái ngay cửa vào, để Trần Thái chuẩn bị tâm lý rồi mới chậm rãi chen vào.

“A... Tôn... Tôn... Nhanh lên nhanh lên... Dùng dương vật lớn của anh đâm vào trong... Thật ngứa...” Nhưng ngay khi Lý Tôn chậm rãi tiến vào, cậu lại chủ động đẩy mông ra phía sau, trong nháy mắt dương vật hoàn toàn xỏ xuyên vào trong. Trần Thái lại không có nửa tia đau đớn, lập tức đung đưa mông muốn dương vật ma sát chỗ ngứa cho mình.

Dáng dấp đậm đàng của Trần Thái khiến Lý Tôn sao có thể nhịn được, hai tay giữ chặt eo cậu rồi hung hăng va chạm, bởi vì mông mềm giảm lực va chạm, hai cổ thân thể va đập vào nhau không có chút cảm giác đau đớn nào, nhưng dương vật thoảng cái đỉnh vào chỗ sâu nhất, sướng đến độ Trần Thái phải hét lên, ngay cả Lý Tôn cũng không nhịn được phải kêu rên thành tiếng.

Dương vật nhanh chóng đâm rút, tiếng nước lép nhép vang lên đồng thời khi hai thân thể va chạm. Lý Tôn cúi đầu nhìn chăm chăm nơi mình và Trần Thái giao hợp, dương vật đỏ tím cắm giữa hai cánh mông trắng mịn, hậu môn phần hồng đã sớm bị mài đến đỏ bừng, thỉnh thoảng đâm rút thật mạnh sẽ kéo theo lớp thịt non bên trong trực tràng ra ngoài...

“Hức hức... Tôn... Dương vật của anh thật lợi hại... A a đâm mông thật sướng khoái...” Trần Thái bị Lý Tôn chơi vừa la vừa khóc, thân thể cũng lắc lư theo từng cú thúc, nếu không phải phần eo bị Lý Tôn cố định, khẳng định cả người cậu đã sớm xụi lơ trên giường.

Trần Thái sung sướng, Lý Tôn càng sung sướng hơn. Tuy rằng lúc trước Lý Tôn có liếm một chút nhưng cũng không dính bao nhiêu nước bọt, nhưng động thịt của cậu lại tự động ‘phun nước’. Khi dương vật đâm

vào, bên trong phân bố dịch ruột nóng rẫy khiến trực tràng vừa trơn vừa ướt, dương vật thúc thẳng vào, Lý Tôn thoải mái tê dại cả lưng.

“A! Tôn... Tôn... Ở đó, ở đó... Đỉnh vào... Đỉnh mạnh vào...” Không biết Lý Tôn thọc tới chỗ nào, Trần Thái đột nhiên gào lên, sau đó dùng sức lắc lắc cái mông bảo Lý Tôn đỉnh đỉnh.

Lý Tôn hưng hăng đâm vào nơi đó, Trần Thái thét muốn bùng nổ. Lý Tôn nhớ lại mấy bộ phim mình từng xem qua, nghĩ đến vị trí được gọi là ‘điểm G’, dương vật ra ra vào vào không ngừng ma sát nơi ấy.

“Sướng muốn chết sướng muốn chết... A... Bắn...” Khoái cảm càng lúc càng mãnh liệt cuốn phăng thân thể cậu, không bao lâu, Trần Thái bị Lý Tôn chơi đến bắn ra.

Lý Tôn vẫn không quan tâm, tàn nhẫn đâm thọc, cũng không quan tâm khắp giường đều là tinh dịch của Trần Thái, va chạm mãnh liệt, dùng sức đâm sâu cho đến khi đạt cao trào, Lý Tôn dùng hết sức lực thúc vào tận cùng, lại một lần nữa bắn toàn bộ tinh dịch vào trong người cậu.

Lý Tôn ôm Trần Thái vào phòng tắm tẩy rửa, sau khi đổi drap giường mới ôm cậu lên giường, hai người ôm nhau ngủ một giấc say nồng.

14. Chương 14: Cô Đơn

Edit: Qiezi

Mấy ngày tiếp theo, Trần Thái cảm thấy cuộc sống gia đình của mình như thần tiên. Ban ngày được Lý Tôn sành ăn hầu hạ, vui chơi một chút, buổi tối cùng Lý Tôn ngọt ngào ngào ngào lăn giường, mỗi lần đều bị chơi đến bắn, sáng khoái đến tận cùng khiến cậu cảm thấy một giây sau sẽ thăng thiên. Sau đó cậu được Lý Tôn ôm vào lòng ngủ, lồng ngực hân dày rộng ấm áp, hơn nữa đặc biệt có cảm giác an toàn, đêm nào cũng khiến Trần Thái ngủ đến hừng đông.

Một vụ hôn nhân bất đắc dĩ, vốn làm Trần Thái cảm thấy sợ hãi cùng bất an, không ngờ bây giờ lại hạnh phúc đến thế.

Sáng hôm nay, Trần Thái ngồi trước bàn ăn ngẫu nhiên bữa sáng, hiện tại Lý Tôn xem như đã hiểu quy luật ẩm thực của Trần Thái. Người khác đều là sáng chiều ăn ít, buổi trưa ăn nhiều, nhưng Trần Thái thì ngược lại. Bởi vì buổi tối hai người làm tình quá điên cuồng, lần nào Trần Thái cũng tiêu hao rất nhiều thể lực, cho nên buổi tối phải ăn nhiều một chút, có sức lực và tinh thần để Lý Tôn lăn qua lộn lại. Mà sau khi làm xong đói bụng cả đêm, bữa sáng hôm sau đương nhiên sẽ ăn nhiều một chút.

“Tiểu Thái.” Lý Tôn luôn nhìn Trần Thái ăn cơm đột nhiên gọi cậu.

“Hả!” Trần Thái ngẩng đầu, đáp lời vô cùng vang dội. Mặc dù đối diện với mặt than Lý Tôn, cậu vẫn cảm thấy hấn gọi tên mình vô cùng ôn nhu cưng chiều.

“Hôm nay tôi phải đến công ty,” Lý Tôn rút khăn giấy lau vụn bánh mì trên khóe môi Trần Thái.

“A! Dạ...” Trần Thái kinh ngạc, nhưng nhanh chóng ngoan ngoãn gật đầu. Trong lòng cậu hơi mất mát, nhưng cậu biết Lý thị lớn như vậy, chuyện trong công ty nhất định rất nhiều, Lý Tôn không thể ngày nào cũng ở nhà với mình.

“Đây là thẻ và một ít tiền tiêu vặt, mật mã là sinh nhật em, ở nhà buồn chán thì ra ngoài mua sắm.” Lý Tôn đặt một tấm thẻ ngân hàng và một xấp tiền mặt trước mặt Trần Thái.

“Sinh nhật em?” Trần Thái giật mình nhìn Lý Tôn, lại vì sẵn sóc tỉ mẩn của hấn mà cảm động thêm một lần.

“Ừ. Buổi trưa có thể tôi không về, trong cuốn sổ trên bàn trong phòng khách có số điện thoại của quán cơm. Cũng đến giờ rồi, tôi đi thay đồ đã.” Lý Tôn gật đầu, dọn dồ xong lập tức đứng dậy chuẩn bị đi thay quần áo.

“Em... Em tiến anh!” Trần Thái cũng đứng lên theo.

“Em ăn cơm trước đi.” Lý Tôn chỉ chỉ bát cháo Trần Thái đang ăn một nửa.

“Không sao, lát nữa em ăn.” Trần Thái lắc đầu.

Lý Tôn thấy Trần Thái kiên trì nên cũng không nói gì nữa, xoay người về phòng ngủ thay quần áo.

Mấy ngày nay Lý Tôn làm ỏ ở nhà với Trần Thái đều mặc đồ thường, bây giờ thay một bộ vest được cắt may vừa vặn, hơn nữa phối với gương mặt đẹp trai, mày kiếm mắt sáng mũi cao, cả người càng thêm anh tuấn phong độ, khiến Trần Thái đứng bên cạnh cứ ngỡ người nhìn không chớp mắt.

“Em giúp anh.” Khi Lý Tôn đứng trước gương đeo caravat, Trần Thái hoàn hồn nhanh chóng chạy tới trước mặt hấn.

Lý Tôn thả tay xuống, để Trần Thái giúp mình đeo caravat.

Lúc Trần Thái cúi đầu đeo caravat, tóc cọ qua gò má Lý Tôn, hấn cúi đầu hôn lên đỉnh đầu Trần Thái.

Đợi đến khi Lý Tôn xuống phòng khách cầm túi công văn, Trần Thái lại giành trước cầm tới cho hấn, giống như cô vợ nhỏ tiền chồng đi làm.

Trần Thái theo Lý Tôn tới cửa đổi giày.

“Tôn, buổi chiều... Anh có thể về sớm không?!” Lý Tôn thay giày xong đứng dậy, đang chuẩn bị ra cửa thì Trần Thái đứng sau lưng hơi xấu hổ nhỏ giọng yêu cầu.

“Ừ, tôi sẽ về sớm.” Lý Tôn gật đầu đáp ứng, xoay người hôn môi Trần Thái rồi mới ra ngoài.

Trần Thái vươn tay sờ sờ môi, mỉm cười đầy ngọt ngào.

Mấy ngày trước lúc Lý Tôn ở nhà, hai người rất ít khi nói chuyện, Trần Thái hào hứng chơi game, Lý Tôn ở bên cạnh lặng lẽ làm việc. Nhưng bây giờ Lý Tôn đi làm, không biết tại sao Trần Thái lại không có hứng chơi game, cảm thấy mình vô cùng cô đơn.

Trần Thái cầm di động nhìn hồi lâu, không dám gọi điện cho Lý Tôn, sợ ảnh hưởng công việc của hắn.

Đến trưa, Trần Thái gọi điện thoại đặt cơm trưa, cảm thấy đỡ hơn đồ ăn Lý Tôn làm nhiều, cậu xúc một miếng đã không muốn ăn nữa.

Lý Tôn không ở nhà, Trần Thái làm gì cũng cảm thấy không có hứng thú, cũng không có tâm tình ra ngoài đi dạo. Cậu ngồi trên sofa buồn muốn chết, gục đầu ử rũ.

Di động đột nhiên vang lên, Trần Thái bắt máy, là bạn học gọi tới, bảo hôm nay là sinh nhật một người bạn, mời Trần Thái cùng tham dự.

Trần Thái đang rầu rĩ không có gì làm, cho nên lập tức đồng ý. Sau đó cậu lại gọi cho Lý Tôn báo một tiếng, Lý Tôn cũng không nói nhiều, chỉ căn dặn cậu về sớm.

Trần Thái cúp điện thoại rồi về phòng thay đồ, tuy rằng lúc đến Lý gia cậu không mang theo gì, nhưng mấy ngày nay Lý Tôn đều chuẩn bị đầy đủ cho cậu, hơn nữa cũng đã sớm đưa chìa khóa nhà cho cậu. Trần Thái thu thập xong rồi vui vẻ ra ngoài.

15. Chương 15: Ông Xã

Edit: Qiezi

“Tiểu Thái.” Lý Tôn tra chìa mở cửa, đứng ở huyền quan đổi giày gọi với vào nhà.

Lý Tôn đợi hồi lâu không thấy động tĩnh, lúc này mới nhớ buổi chiều Trần Thái gọi tới nói muốn đi sinh

nhật bạn học, chắc là vẫn chưa về. Lý Tôn thay giày xong mở từng phòng xem thử, ngay cả toilet cũng không tha, sau khi xác định cậu không ở nhà, Lý Tôn vào bếp bắt đầu chuẩn bị cơm tối.

“Zhù nǐ shēng rì kuài lè*, zhù nǐ shēng rì kuài lè...” Một đám người đứng vây xung quanh một nam sinh hát chúc mừng sinh nhật, Trần Thái ở giữa cũng lắc đầu lắc bảm hát theo mọi người.

(zhù nǐ shēng rì kuài lè = chúc bạn sinh nhật vui vẻ)

“Ông xã, sinh nhật vui vẻ!” Sau khi mọi người hát xong, một nữ sinh chạy đến trước mặt nam sinh hạ xuống một nụ hôn cực kỳ vang dội.

Xung quanh lập tức vang lên tiếng xôn xao khúc khích.

Hừ! Trần Thái bĩu môi, thầm nghĩ hai người kia mới bắt đầu yêu đương thôi, vậy mà đã gọi ‘ông xã’ rồi, mình và Lý Tôn đã kết hôn mấy ngày vẫn chưa gọi như thế đâu. Đúng rồi, hay là đêm nay về nhà gọi một tiếng, không biết Lý Tôn mặt liệt sẽ có biểu cảm gì nhỉ? Hưng phấn?! Kích động?! Kinh ngạc?! Có lẽ sẽ bất ngờ ôm chặt mình cũng nên...

“Trần Thái, một mình cười khúc khích cái gì vậy, có chuyện tốt thì nói ra để mọi người cũng vui vẻ.” Trần Thái đang tưởng tượng các loại phản ứng của Lý Tôn khi nghe mình gọi ‘ông xã’, cảm thấy ngọt ngào không nhận được bật cười, lại đột nhiên bị bạn học ngồi cạnh cắt ngang.

“Không có gì, không có gì!” Trần Thái hồi phục tinh thần vội vàng lắc đầu. Tuy rằng hiện nay cậu rất hạnh phúc nhưng cũng không muốn công khai chuyện mình và Lý Tôn kết hôn. Đừng nhìn Lý Tôn thường ngày trưng ra mặt liệt cùng tính cách lạnh lùng, nhưng hần vừa đẹp trai lại giàu có, tivi tạp chí đều rất thích đưa tin về hần, khiến Lý Tôn còn nổi tiếng hơn mấy minh tinh showbiz. Trần Thái không nghĩ cũng biết nếu công khai chuyện kết hôn của mình và Lý Tôn sẽ khiến đám bạn cùng lớp chấn động, cậu không muốn bản thân trở thành trung tâm bàn tán của người khác.

Cũng may người bạn kia không khó xử Trần Thái, cậu thở phào nhẹ nhõm, không dám tiếp tục thất thần nghĩ đến Lý Tôn, cùng mọi người vui chơi náo loạn.

Lý Tôn nấu ăn xong dọn lên bàn, cầm di động do dự có nên gọi Trần Thái hay không.

Bây giờ vẫn chưa tính là quá trễ, chỉ vì sáng nay Lý Tôn vừa ra cửa, Trần Thái đã hỏi có thể về sớm một chút không, Lý Tôn đã liều mạng đẩy nhanh tốc độ làm việc, thậm chí vừa ăn trưa vừa làm việc, buổi chiều vất vả một hồi mới về nhà sớm. Tuy rằng Trần Thái nói muốn đi sinh nhật bạn, dù Lý Tôn cũng dặn dò cậu về sớm, nhưng tới bây giờ cậu vẫn chưa về.

Lý Tôn gọi cho Trần Thái, nhưng di động đổ chuông nửa ngày vẫn không có ai nghe máy.

“Trời sắp tối rồi, mọi người cứ chơi đi, tớ phải về nhà.” Trần Thái nhìn sắc trời ngoài cửa sổ, đứng dậy tạm

biệt mọi người.

“Hiện tại đang được nghỉ, cậu về nhà sớm làm gì, chơi tí nữa rồi về.” Bạn học mở miệng giữ chân Trần Thái.

“Tớ... Nhà tớ có việc, phải về sớm một chút mới được.” Trần Thái vội tìm lý do lấp liếm, thật ra cậu cũng không nhớ chuyện Lý Tôn bảo mình về sớm, chỉ là lúc này mọi người đang vui vẻ chúc mừng sinh nhật, cậu lại không vui muốn về nhà.

Mọi người cũng không ép ở lại, Trần Thái rời khỏi hội trường rồi nhanh chóng lấy di động ra, muốn gọi cho Lý Tôn báo cho hắn mình sẽ về nhà liền, nhưng lúc này cậu mới nhìn thấy trong di động có hai cuộc gọi nhỡ, đều do Lý Tôn gọi tới, có lẽ là vì trong hội trường quá ồn nên không nghe thấy, Trần Thái sốt ruột gọi lại.

“Tiểu Thái.” Điện thoại vừa đổ một chuông, Lý Tôn đã bắt máy.

“Xin... Xin lỗi, lúc nãy em không nghe thấy điện thoại reo, bây giờ em về nhà ngay.” Trần Thái cuống quýt xin lỗi.

“Bây giờ em ở đâu, có cần tôi qua đón em?” Lý Tôn không trách Trần Thái, trái lại muốn đi đón cậu.

“Không cần, không cần, em tự về.” Trong lòng Trần Thái càng thêm áy náy.

“Đi đường cẩn thận, tôi... Chờ em về.” Lý Tôn dặn dò tỉ mỉ, do dự một lúc mới nói thêm một câu.

“Dạ.” Trần Thái nghe đến ấm áp trong lòng, thậm chí mũi cũng cay cay.

“Xin lỗi, em về trễ, em... Em không phải cố ý không nghe điện thoại của anh.” Trần Thái vừa vào cửa, chuyện đầu tiên làm là cúi đầu xin lỗi Lý Tôn.

“Không sao, em thay quần áo đi, tôi đi hâm thức ăn.” Lý Tôn bước qua bàn ăn, chuẩn bị hâm lại thức ăn đã lạnh ngắt.

“Xin lỗi xin lỗi, ông xã... Em xin lỗi.” Trần Thái thấy thức ăn vẫn chưa ai đụng vào, biết Lý Tôn đang chờ mình, trong lòng vừa cảm động vừa khó chịu, tiếng ‘ông xã’ không lường lự bật ra, bây giờ trong lòng cậu chỉ nghĩ Lý Tôn đối tốt với mình, hoàn toàn không nghĩ đến Lý Tôn nghe được sẽ có phản ứng gì.

“Tiểu Thái, em gọi tôi là gì?!” Lý Tôn như không nghe thấy, vọt tới trước mặt Trần Thái.

“Ông... Ông xã... A!” Trần Thái hoảng sợ, nhưng vẫn lắp bắp thốt lên, chưa kịp nói xong đã bị Lý Tôn ôm chặt vào lòng.

16. Chương 16: Cấn

Edit: Qiezi

“Tiểu Thái, gọi thêm lần nữa!” Lý Tôn ôm chặt Trần Thái như muốn khảm cậu vào người. Tuy rằng ‘ông xã’ chỉ là một cách xưng hô, nhưng Lý Tôn nghĩ cậu gọi như thế đã chứng minh cậu thừa nhận hôn nhân của hai người, trong lòng cậu có người chồng là hắn.

“Ông xã.” Mặc dù lúc này Trần Thái không nhìn thấy biểu cảm trên mặt Lý Tôn, nhưng từ cái ôm siết này có thể cảm nhận được tâm tình kích động của hắn. Trần Thái vươn tay ôm lại, nghiêng đầu tựa lên vai hắn, ngoan ngoãn gọi một tiếng.

Trả lời Trần Thái chính là Lý Tôn càng ôm chặt hơn.

“Em đi thay đồ đi, tôi đi hâm thức ăn.” Sau một lúc lâu, khi Lý Tôn buông Trần Thái ra thì hắn đã khôi phục mặt than như ban đầu.

“Ông xã.” Trần Thái nhìn bóng lưng Lý Tôn đi về phía nhà bếp, ngọt ngào gọi một tiếng.

“Ừ.” Lý Tôn dừng bước, gạt đầu một cái rồi mới tiếp tục vào nhà bếp.

Hai người dùng cơm xong cùng xem TV một lúc, sau đó về phòng nghỉ ngơi, Lý Tôn vẫn để Trần Thái tắm trước.

Thật ra Lý Tôn muốn cùng Trần Thái ‘tắm uyên ương’, nhưng hắn lo lắng Trần Thái gây yếu lúc lên giường ân ái sẽ mệt mỏi tinh bĩ lực tảo, sao có thể còn sức đứng trong phòng tắm để mình lần qua lần lại, hắn đành phải bỏ suy nghĩ này. Kỳ thật Trần Thái thân trai tráng nào có mảnh mai như vậy, nói cho cùng chẳng qua Lý Tôn không nỡ để cậu vất vả mà thôi.

Trần Thái tắm rửa xong ngồi trên giường chờ Lý Tôn, rảnh rỗi bắt đầu nhớ lại cuộc sống hôn nhân trong khoảng thời gian này. Từ khi bắt đầu kết hôn với Lý Tôn đến hôm nay mở miệng gọi ‘ông xã’, trước sau chưa đầy nửa tháng, tình cảm hai người đã tiến bộ vượt bậc, đa phần đều nhờ Lý Tôn đối xử với Trần Thái rất tốt, một phần khác là Trần Thái chưa từng yêu đương, tính tình đơn thuần lại hơi ngốc, có người đối tốt với cậu thì sẽ nhanh chóng động lòng.

“Ông xã.” Trần Thái lăm bằm, mỉm cười khúc khích.

“Tiểu Thái.” Lý Tôn vừa bước ra phòng tắm đã thấy dáng vẻ ngọt ngào hạnh phúc của Trần Thái, mặt mày ửng hồng, khoe môi hơi nhếch, Lý Tôn thấy rung rinh không ngớt, trực tiếp bước về phía giường.

“Ông xã.” Trần Thái bị Lý Tôn bắt quả tang cậu cười khúc khích mà ngượng ngùng đỏ mặt.

Lý Tôn đi tới bên giường rồi cởi dép trèo lên, ôm Trần Thái đang ngồi vào lòng mình, cúi đầu hôn lên môi cậu.

Trần Thái chủ động thè lưỡi đáp lại hôn môi, đầu lưỡi quấn quýt, dây dưa, chơi đùa, lúc thì tiến vào miệng Lý Tôn, lúc thì tiến vào miệng Trần Thái, nước bọt không kịp nuốt theo khóe môi chảy xuống, thậm chí lúc hôn môi cũng không ngừng phát ra tiếng nước mút mát.

Mấy hôm trước lúc ân ái đều do Lý Tôn cởi quần áo cho Trần Thái, nhưng hôm nay cậu lại chủ động cởi áo choàng tắm của Lý Tôn.

Hai người vẫn hôn môi say đắm, Trần Thái không nhìn thấy phía dưới, bàn tay sờ soạng lung tung trên người Lý Tôn, không ngờ lại chạm vào thứ gì đó vừa nóng vừa cứng.

“Ừm...” Sau khi cậu ý thức được mình chạm phải cái gì thì nhanh chóng thu tay về.

“Tiểu Thái.” Lý Tôn buông tha môi Trần Thái, giọng khàn khàn gọi cậu, lại kéo tay cậu đặt lên thứ giữa háng.

Trần Thái không né tránh nữa, đỏ mặt cầm lấy dương vật của Lý Tôn, lòng bàn tay lập tức truyền đến độ nóng hừng hực.

Tuy rằng mỗi lần làm tình đều bị dương vật Lý Tôn chơi thoải mái muốn chết, nhưng trong lần đầu tiên của hai người, Trần Thái cũng chỉ nhìn lướt qua mấy lần, sau đó dù thấy cũng không cần thận nhìn hình dáng thứ kia. Mặc dù hơi xấu hổ nhưng trong lòng cậu cũng rất tò mò.

Trần Thái biết thứ đó của Lý Tôn thô, dài hơn mình rất nhiều, bây giờ cúi đầu nhìn kỹ, ngay cả màu sắc cũng sẫm hơn, dương vật màu đỏ tím bị một lớp lông dày bao quanh, da quy đầu hoàn toàn căng ra, đầu khất tròn mẩy, trên lỗ sáo tràn ra chất lỏng trong suốt...

“Tiểu Thái.” Lý Tôn thấy Trần Thái vẫn cầm dương vật mình mà không có động tác gì, bị nghẹn đến khó chịu, không nhịn được gọi một tiếng.

Trần Thái cũng không biết mình bị sao, chỉ nhìn chằm chằm dương vật của Lý Tôn cũng cảm thấy thân thể nóng lên, miệng đắng lưỡi khô, còn không nhịn được liếm môi một cái, cũng không biết tại sao trong miệng càng lúc càng khát. Trần Thái lại nhìn thấy lỗ sáo tràn ra chất lỏng trong suốt thì cảm thấy hình như chất lỏng này có thể giải khát, giống như ma xui quỷ khiến cúi người giữa hai chân Lý Tôn, thè lưỡi liếm đỉnh dương vật.

“Tiểu Thái! Ừm...” Bất luận Trần Thái vô tình hay cố ý, đây xem như là lần đầu tiên cậu khẩu giao cho Lý Tôn. Khi đầu lưỡi mềm mại lướt qua đỉnh dương vật, cảm giác tê dại khiến thân thể hấn chấn động, không

kèm được tiếng kêu rên bật ra từ cuống họng.

Trần Thái dường như vẫn chưa chú ý tới phản ứng của Lý Tôn, liếm một cái rồi thu lưỡi về, chép chép miệng cảm nhận hương vị cũng không tệ lắm, cậu lại tiếp tục thè lưỡi liếm láp, kết quả lỗ sáo càng tràn ra nhiều chất lỏng. Cậu cảm thấy vừa ngon vừa thú vị, mở miệng ngậm lấy đỉnh dương vật rồi mút vào, hy vọng có thể hút thêm nhiều tinh dịch.

17. Chương 17: Tư Thế Cưỡi Ngựa

Edit: Qiezi

“Tiểu Thái!” Lý Tôn cảm thấy nếu để Trần Thái tiếp tục hút, hắn sẽ bắn thẳng vào miệng cậu, lập tức túm vai cậu nhắc lên, ép cậu nhả dương vật ra.

“Ông xã...” Trần Thái đang hút hăng say đột nhiên bị Lý Tôn cắt ngang, hơi ảm ức bĩu môi, trên cánh môi lấp lánh còn dính tinh dịch của Lý Tôn.

“Ngồi lên đùi tôi.” Dáng vẻ mê người của Trần Thái khiến ánh mắt Lý Tôn tối sầm, ngay cả khuôn mặt luôn lạnh lùng lúc này cũng tràn đầy dục vọng, giọng khàn khàn ra lệnh Trần Thái ngồi lên chân mình.

Tuy rằng cậu không biết hắn muốn làm gì nhưng vẫn nghe lời ngồi lên đùi hắn.

Lý Tôn lập tức cởi áo choàng tắm của Trần Thái vứt sang một bên, vươn tay vòng lấy eo cậu kéo Trần Thái toàn thân trần trụi vào lòng mình. Hắn hôn môi cậu, đầu lưỡi chen vào khoang miệng, hung hăng liếm mút khuấy đảo, tay kia đưa đến giữa hai người nắm lấy hai dương vật đang cùng cương lên, bắt đầu chà sát lên xuống.

“Ồ... Ồ...” Trần Thái nhanh chóng chìm đắm trong khoái cảm Lý Tôn tạo nên, nhưng miệng bị hắn hôn chỉ có thể phát ra những tiếng nức nở mơ hồ.

Lý Tôn tăng nhanh tốc độ xoa nắn dương vật, hai dương vật kề nhau không ngừng ma sát, nhiệt độ ngày càng tăng cao, lỗ sáo cũng chảy càng nhiều tinh dịch nhầy nhụa, chất lỏng theo dương vật chảy xuống khiến tay Lý Tôn đều dính nhớp.

“Ông xã ông xã... Đừng... A...” Trần Thái tránh khỏi nụ hôn của Lý Tôn, thở hổn hển, vươn tay muốn đẩy tay Lý Tôn đang nắm chặt dương vật của mình, nhưng Lý Tôn lại siết chặt hơn, xoa bóp nhanh hơn, Trần Thái không nhịn được trực tiếp bắn ra, đầu khắt bắn tinh dịch phun đầy tay Lý Tôn.

Lý Tôn đợi đến khi Trần Thái bắn xong mới buông lỏng tay, trên tay, trên dương vật hắn dính đầy tinh dịch cậu bắn ra, đúng lúc dịch nhầy trắng có thể dùng để mở rộng lỗ sáo. Lý Tôn trực tiếp vòng tay ra

phía sau Trần Thái, ngón tay dính đầy tinh dịch cắm vào giữa đùi, xoa nắn vài cái trên miệng hậu môn rồi vội vàng chọc vào.

Bởi vì có tinh dịch bôi trơn, chỉ đâm chọc trong chốc lát mà hậu môn đã trở nên ẩm ướt mềm mại, thỉnh thoảng còn vang lên tiếng ồm ộp dâm dăng.

“Ông xã... Ông xã...” Cao trào phóng tinh còn chưa trôi qua, cảm giác tê tê dại dại khi hậu môn bị ma sát lan tỏa toàn thân, Trần Thái sung sướng râm rì, nhẹ nhàng đung đưa cái mông vĩnh phối hợp với tần suất ngón tay Lý Tôn ra vào.

“Tự mình ngồi lên.” Hậu môn trắng trơn mịn màng, ngón tay đã có thể thoải mái ra vào. Lý Tôn cảm thấy mở rộng đủ rồi lập tức rút ngón tay ra, còn tiện tay ngắt ngắt cái mông mềm mại của Trần Thái.

“A a... Trong mông khó chịu... Ông xã... Em muốn dương vật...” Ngón tay vừa lui ra khỏi hậu môn, Trần Thái đã lập tức cảm thấy trong mông trống rỗng khó chịu, cũng không đoái hoài tới xấu hổ, hai tay vịn vai Lý Tôn, nâng mông đối diện với dương vật thẳng đứng rồi ngồi xuống.

Trần Thái trực tiếp đặt mông xuống, trong nháy mắt đã nuốt trọn cả cây dương vật, kết hợp chặt chẽ khiến hai người đồng thời rên rỉ sảng khoái.

“Trong mông bị cọ ngứa muốn chết... Ông xã ông xã... Em muốn...” Dương vật thô dài vừa mới cắm vào sau mông, Trần Thái đã bắt đầu vận vẹo thắt lưng, uốn éo hai cái mông căng tròn. Trần Thái lắc lư khiến dương vật ma sát từng chỗ từng chỗ trong hậu môn, thành ruột bị cọ vừa tê vừa ngứa, cậu vừa thoải mái kêu rên phóng tưng vừa gia tăng biên độ uốn éo thân thể.

Tư thế cưỡi ngựa khiến mặt đối mặt, Lý Tôn có thể thấy rất rõ ràng mỗi một biến đổi cảm xúc rất nhỏ trên mặt Trần Thái. Hai mắt khép hờ, gò má ửng đỏ, cánh môi ướt át... Lý Tôn nhìn thẳng xuống dưới, cuối cùng dừng lại trên lồng ngực trắng nõn, hai viên đậu đỏ cương cứng nhấp nhô theo hô hấp, hấn dùng hai ngón tay vân vê đầu vú nho nhỏ.

“Hức hức... Thật thoải mái... Đầu vú bị ông xã bóp thoải mái... Cái mông bị dương vật chơi thoải mái...” Tiến công trên dưới, sung sướng trùng điệp khiến Trần Thái thoải mái đến khóc nức, vừa dùng sức ưỡn ngực để Lý Tôn xoa bóp đầu vú, vừa dùng hậu môn kẹp chặt dương vật, cố gắng ngồi xuống.

Hậu môn ướt át mịn màng không ngừng co bóp dương vật, hơn nữa đáng vẽ Trần Thái dâm dăng chủ động cầu hoan, Lý Tôn hưởng thụ kích thích cả về thị giác lẫn cảm quan. Nhưng dù sao thể lực của cậu cũng có hạn, tốc độ nhấp nhô không bao lâu đã dần chậm lại, thậm chí còn rịn một tầng mồ hôi mỏng, Lý Tôn thấy thể vội vàng đỡ eo Trần Thái, giúp cậu lên xuống nhịp nhịp thân thể.

Có Lý Tôn hỗ trợ, tốc độ Trần Thái lập tức nhanh hơn, cái mông đánh bạch bạch bạch vào đùi Lý Tôn, dương vật đâm rút mang theo dịch ruột phân bố trong hậu môn khiến nơi kết hợp của hai người vừa ướt vừa dính.

18. Chương 18: Nấu CƠM

Edit: Qiezi

Trần Thái ‘ngồi’ trên dương vật Lý Tôn không ngừng nhấp nhô vẩy vẹo, phía sau bị cấm sướng, phía trước cũng đứng thẳng, khi sung sướng càng ngày càng mãnh liệt đến cực điểm thì Trần Thái cũng không nhịn nữa, sảng khoái bắn ra ngoài.

Lý Tôn để Trần Thái bình ổn lại, sau đó vẫn giữ tư thế giao hợp đặt cậu xuống giường. Lý Tôn đoạt lại quyền chủ động, dương vật bắt đầu thô bạo đâm nát hậu môn, cho đến khi tất cả tinh dịch nóng hổi đều được bắn vào trong thân thể cậu.

Sau đó giống như thường ngày, Lý Tôn xử lý sạch sẽ, tắm rửa cho Trần Thái, ôm cậu lên giường chui vào chăn, ôm nhau cùng qua giấc mộng đẹp.

Ngày hôm sau Trần Thái tỉnh lại, Lý Tôn đã làm xong bữa sáng. Sau khi ăn xong, hắn chuẩn bị đến công ty, cậu vừa đeo caravat cho hắn vừa cầm túi công văn giúp hắn, theo hắn đến cửa nhà.

Lý Tôn cúi đầu đổi giày, Trần Thái bẻ bẻ tay đứng sau lưng hắn. Trần Thái rất muốn nói với hắn nhớ về nhà sớm, nhưng hôm qua nói xong mấy lời này, chính cậu lại về trễ, bây giờ sao có thể không biết xấu hổ mở miệng nữa.

“Tôi đi đây.” Lý Tôn thay giày xong liền xoay người, như hôm qua hôn môi Trần Thái.

“Ông xã, anh...” Trần Thái chậm chạp lên tiếng, nhưng lời đến bên môi vẫn không thể nói ra.

“Hử?” Lý Tôn dừng bước, đứng tại chỗ chờ Trần Thái nói hết.

“Không có gì.” Cậu do dự hồi lâu, cuối cùng cũng chỉ lắc đầu.

“Tôi đi đây.” Lý Tôn xoay người, vươn tay mở cửa.

Trên mặt Trần Thái hiện lên chút mất mát.

“Tôi sẽ cố gắng về sớm.” Lý Tôn bước một chân ra cửa, nhưng lại quay đầu nói một câu với Trần Thái.

“Đạ.” Trần Thái lập tức vui vẻ trở lại, gật đầu cái rụp.

Lúc này Lý Tôn mới an lòng đi làm.

Sau khi Lý Tôn đi, Trần Thái ngây người bần thần, cũng không có tâm tư chơi game, suy nghĩ tìm chút chuyện ‘có ý nghĩa’ để làm. Gần đây cuộc sống của Trần Thái đều tập trung trên người Lý Tôn, cho nên muốn làm chuyện gì đều liên quan đến hắn. Lý Tôn đối tốt với mình, cưng chiều mình, sáng sớm đã làm đồ ăn sáng cho mình, tan tầm về nhà còn làm cơm tối chờ mình... Aiz! Nấu cơm! Trần Thái đột nhiên nghĩ đến gần đây mình ở nhà, còn luôn để Lý Tôn vất vả làm việc về nấu ăn cho mình. Trần Thái áy náy, lập tức quyết định hôm nay nhất định phải học nấu ăn.

Bởi vì thường ngày Lý Tôn luôn nấu ăn, cho nên trong nhà bếp có đầy đủ tất cả dụng cụ, trong tủ lạnh cũng có nguyên liệu tươi mới. Trần Thái đọc sách dạy nấu ăn, sau đó hào hứng vào nhà bếp bắt đầu lần mò tập nấu.

May là trước đây Trần Thái ở nhà cũng không phải cậu ấm mười ngón tay không dính nước mùa xuân, cũng có thể phân rõ củi gạo dầu muối, làm từng bước theo sách dạy nấu ăn, tuy rằng hương vị bình thường, bỏ muối hơi nhiều, nấu hơi cháy, nhưng cuối cùng cũng có thể miễn cưỡng bỏ vào miệng. Hơn nữa buổi trưa Lý Tôn cũng không về nhà, Trần Thái cả ngày ở trong nhà bếp nghiêm túc học nấu ăn.

Buổi chiều khi Lý Tôn về nhà, mới vào cửa đã nghe thấy mùi thơm thức ăn.

“Tiểu Thái!” Lý Tôn men theo mùi thức ăn vào nhà bếp, thấy Trần Thái đang đứng trước bếp xào rau. Hắn nhớ trước kia Trần Thái từng nói mình không biết nấu ăn, nhìn tình huống hiện giờ không khỏi giật mình kêu một tiếng.

“Ông xã về rồi!” Trần Thái quay đầu lại cho Lý Tôn một nụ cười rất rực rỡ.

“Không phải em không biết nấu ăn sao?” Lý Tôn chỉ vào chảo thức ăn Trần Thái đã xào xong, nói ra nghi ngờ trong lòng.

“Em... Hôm nay em mới học, em... Em muốn anh về nhà có thể thoải mái ăn cơm.” Trần Thái lấp bắp, xấu hổ đỏ mặt.

“Cảm ơn em.” Lý Tôn bước tới ôm chặt Trần Thái vào lòng.

“Ông xã... A! Đồ ăn sắp khét!” Trần Thái định sẵn sóc Lý Tôn một lúc, nhưng đột nhiên nghĩ đến thức ăn mình mới xào phân nửa, vội vàng giãy khỏi ôm ấp của hắn, xoay người tiếp tục bận rộn.

“Tay em bị sao vậy?” Lý Tôn đi tới bên cạnh Trần Thái, cúi đầu nhìn cậu xào rau thì mới chú ý tới trên ngón tay cậu dán băng keo cá nhân.

“Lúc này cắt thức ăn không cẩn thận cắt vào tay. Em không sao, vết thương nhỏ thôi.” Trần Thái không để tâm nói.

“Để tôi nhìn xem.” Lý Tôn lập tức nắm tay Trần Thái, xem xét cẩn thận.

“Ông xã, thật sự không sao.” Trần Thái cười cười lắc đầu với Lý Tôn.

Lý Tôn lại nhìn chăm chăm một lúc lâu, xác nhận tay Trần Thái không bị gì mới buông tay.

“Thức ăn sắp xong rồi, ông xã, anh mau đi thay đồ đi.” Trần Thái đẩy Lý Tôn, ý bảo hắn quay về phòng thay quần áo.

Lý Tôn thấy thức ăn đã gần như xong xuôi, lúc này mới yên tâm ra khỏi nhà bếp.

Khi Lý Tôn thay xong quần áo đi xuống, Trần Thái đã dọn xong thức ăn lên bàn.

Hai người ngồi đối mặt trước bàn ăn, Trần Thái khẩn trương nhìn Lý Tôn gấp đũa đầu tiên.

“Ngon lắm.” Sau khi nuốt xong đũa đầu tiên, Lý Tôn ngẩng đầu cho Trần Thái một đáp án.

“Vậy anh ăn nhiều một chút. Ông xã, anh nếm thử cái này...” Trần Thái cũng biết mình nấu ăn không ngon bằng Lý Tôn, nhưng nghe hắn nói như vậy trong lòng cậu vẫn rất vui vẻ. Trần Thái hưng phấn không ngừng gấp thức ăn cho Lý Tôn.

19. Chương 19: Nhà Bếp Play

Edit: Qiezi

Lý Tôn ăn bữa này nhiều hơn bình thường rất nhiều. Dùng cơm xong, Trần Thái đứng lên chuẩn bị thu dọn chén đũa, nhưng Lý Tôn lo lắng vết thương trên ngón tay cậu, nói gì mà nhất quyết không để Trần Thái làm việc nhà.

Đối với chuyện Trần Thái chủ động nấu ăn cho mình, tuy rằng Lý Tôn biểu hiện không quá kích động nhưng trong lòng lại cảm động muốn xỉu. Lý Tôn cảm thấy năm năm chung tình với Trần Thái vô cùng may mắn. Tiểu Thái thật tốt! Ngoan ngoan, nghe lời, còn biết chủ động săn sóc... Lý Tôn thật sự càng ngày càng thích Trần Thái, chỉ cần vừa nghĩ đến Trần Thái sẽ cảm thấy trái tim mềm mại ấm áp.

Buổi tối hai người hoan ái, động tác của Lý Tôn cũng vô cùng ôn nhu, sau khi hầu hạ Trần Thái bắn trong miệng hắn, lại liếm láp phía sau cậu. Thân thể cậu vốn rất mềm mại, khi đầu lưỡi mềm ướt chuyển động vài vòng xung quanh nếp uốn, tê dại sáng khoái đến suýt chút nữa làm Trần Thái bắn chỉ vì bị Lý Tôn liếm hậu môn. Đợi đến khi dương vật thô dài cắm vào phía sau, Trần Thái càng khóc lóc bảo Lý Tôn chơi mình...

Sau ngày hôm đó, Trần Thái như một cô vợ hiền lành, mỗi ngày vui vẻ nấu cơm đợi Lý Tôn về nhà. Mà Lý Tôn mặc dù chưa từng ngon ngọt cảm ơn Trần Thái, nhưng trên thực tế lại càng đối tốt với Trần Thái. Hai người em chăm sóc anh, anh quan tâm em, tình cảm cũng đương nhiên càng ngày càng tốt, cặp đôi mới cưới tính phúc ngọt ngào, lại giống như đôi vợ chồng bên nhau hoạn nạn đã nhiều năm.

Lý Tôn tan tầm về nhà, tra chìa mở cửa, đổi giày xong lặng lẽ đến nhà bếp.

Trần Thái đang bận rộn trong bếp, miệng còn ngâm nga khúc nhạc lệch tông, không phát hiện Lý Tôn đi vào.

Lý Tôn tựa cửa nhà bếp, chỉ nhìn bóng lưng bận rộn của Trần Thái đã cảm thấy trong lòng chất chứa hạnh phúc như muốn tràn ra ngoài.

“Tiểu Thái.” Lý Tôn nhìn chằm chằm Trần Thái một lúc lâu, cuối cùng không kiềm được rung động vòng tay ôm Trần Thái từ phía sau.

“A!” Trần Thái bị Lý Tôn bất ngờ ôm lấy, la lên đầy sợ hãi, thân thể run run. May là lúc này không cầm dao, bằng không nhất định sẽ cắt phải tay.

“Xin lỗi, dọa em rồi.” Lý Tôn áy náy khẽ hôn lên cần cổ mảnh mai của cậu.

“Không sao, sao hôm nay ông xã về sớm vậy?” Trần Thái lắc đầu, an tâm tựa vào lòng Lý Tôn, tay tiếp tục bận rộn.

“Công ty ít việc.” Lý Tôn tùy tiện trả lời, hạ nụ hôn xuống cái gáy xinh đẹp, để lại một vệt nước ẩm ướt. Công ty lớn như Lý thị sao có thể rảnh rỗi, chẳng qua Lý Tôn làm liên tục cả ngày, buổi trưa cũng chỉ ăn vài miếng không ngừng làm việc, chỉ vì có thể về nhà sớm gặp Trần Thái. Hơn nữa so với sơn hào hải vị bên ngoài, Lý Tôn cảm thấy bữa cơm thân tình của Trần Thái mới là đồ ăn ngon nhất thế giới.

“Ông xã... Ngứa...” Trần Thái bị Lý Tôn hôn có hơi ngứa, cười cười rụt cổ muốn tránh né hẳn.

Lý Tôn lại nhân cơ hội này ngậm vành tai mềm mại của cậu, đầu tiên là vươn lưỡi liếm một vòng, sau đó lại nhẹ nhàng mút vào.

“Ông xã... Đừng... Cơm... Cơm tối...” Tai là bộ phận nhạy cảm của Trần Thái, bị Lý Tôn ngậm vào miệng mút một cái lập tức biến hóa, giọng nói mềm nhũn mang theo khàn khàn cầu xin Lý Tôn.

Dáng vẻ muốn mà ra vẻ của Trần Thái càng làm Lý Tôn ngứa ngáy khó nhịn, không chỉ không buông Trần Thái, trái lại đầu lưỡi liếm láp chui vào tai cậu.

“Ông xã... Ngứa... Ngứa...” Hơi thở nóng bỏng phun vào trong tai, Trần Thái giãy giụa né tránh, cái miệng

không ngừng ma sát cái thứ giữa háng Lý Tôn, nhanh chóng cọ cọ khiến thứ kia cương cứng.

“Tiểu Thái...” Lý Tôn không dần vật tai Trần Thái nữa, dùng một tay xoay đầu cậu, ngậm lấy cánh môi mềm mại kia vào miệng.

Lý Tôn hôn môi, tay cũng không nhàn rồi. Bởi vì Trần Thái ở nhà chỉ mặc đồ bộ rộng rãi, quần thun khiến tay Lý Tôn dễ dàng mò vào. Tay hắn chui thẳng vào trong quần lót Trần Thái, chơi đùa dương vật đã hơi cương.

“Ưm ưm...” Miệng bị lấp kín, Trần Thái chỉ có thể phát ra những tiếng nức nở mơ hồ.

Lý Tôn thấy Trần Thái luôn nghiêng đầu rất vất vả nên buông lỏng cánh môi. Hắn ôm cậu từ phía sau, một tay vòng quanh eo, tay kia ở trong quần cậu cầm dương vật vừa xoa vừa bóp. Hắn còn chen dương vật của mình vào giữa mông cậu, không ngừng cọ sát kẽ mông.

“A a... Ông xã... Cơm tối...” Trần Thái đã ý loạn tình mê, hai mắt thất thần nhìn chằm chằm thức ăn đã làm một nửa.

“Tôi không đói.” Vì tránh Trần Thái nhớ thương bữa tối, Lý Tôn nhanh chóng mở miệng trả lời. Lý Tôn chơi đùa dương vật của Trần Thái vẫn cảm thấy chưa thỏa mãn, buông dương vật ra, kéo quần cậu kể cả quần lót đến đầu gối, lộ ra hai cánh mông trắng nõn tròn trịa. Lý Tôn cúi thắt lưng, kéo quần lót xuống một chút, dương vật đang cương nẩy ra ngoài.

20. Chương 20: Bôi Trơn

Edit: Qiezi

Lý Tôn hận không thể lập tức nhét dương vật vào cửa sau Trần Thái, nhưng lại không thể cứ đâm thẳng vào. Hắn cũng không kịp đợi mở rộng hậu môn cậu, cũng may trong nhà bếp có rất nhiều thứ có thể bôi trơn. Hắn lướt quanh nhìn thấy một chai sốt trộn salad, vươn tay mở nắp, quẹt một ít sốt màu trắng lên đầu ngón tay.

“Ông xã...” Trần Thái thấy động tác của Lý Tôn là hiểu hắn muốn làm gì, nhưng cậu không có ý định ngăn cản Lý Tôn, trái lại chống tay lên quầy bếp, nâng mông cao hơn một chút.

Lúc Lý Tôn chen ngón tay dính sốt vào trong, ngón tay bôi chút sốt xung quanh miệng huyệt rồi đâm vào trong. Sốt bôi trơn rất tốt, ngón tay ra vào mới vài cái đã trở nên trơn mềm, sốt bên trong bị khuấy loãng, không chỉ lúc thọc ra thọc vào kêu vang ồm ồm mà chất lỏng màu trắng còn chảy ra ngoài hậu môn, khiến hậu môn cậu một mảnh trắng dính, giống như khi Lý Tôn bắn vào, tinh dịch chảy ra ngoài, càng tăng thêm vài phần dâm mỹ.

“Ông xã... Được rồi... Nhanh cầm dương vật vào đi...” Lý Tôn đã gấp, Trần Thái càng gấp hơn, hậu môn đã dần không thể thỏa mãn ngón tay đâm thọc, Trần Thái bắt đầu đóng đưa mông giục Lý Tôn đưa dương vật vào.

Lý Tôn lập tức rút ngón tay ra, hai tay tách mông sang hai bên, hậu môn bị kéo căng thành cái lỗ nhỏ. Lý Tôn thẳng lưng, một tiếng ‘phụt phụt’ vang lên, trong nháy mắt dương vật đâm lút cả gốc vào hậu môn.

Trong nhà bếp nhanh chóng vang lên âm thanh va chạm mãnh liệt của hai thân thể, tiếng bạch bạch vang dội xen lẫn tiếng rên rỉ quyến rũ của Trần Thái, tiếng thở dốc của Lý Tôn, còn có tiếng nước khi dương vật ra vào hậu môn...

Sốt salad lúc này dùng để mở rộng hậu môn đã sớm bị dương vật khuấy thành bãi nước, hơn nữa Trần Thái tiết ra dịch ruột, trong hậu môn ướt đến rồi tinh rồi mù. Dưới sự ra vào nhanh chóng của Lý Tôn, chất lỏng màu trắng bị vẩy ra, khiến trên mông Trần Thái nhầy nhầy nhựa nhựa, ngay cả lông xung quanh dương vật Lý Tôn cũng dính theo.

“A a... Mông bị chơi chảy nước... Ông xã mau chơi em...” Nửa người trên của cậu hầu như tựa lên bàn bếp, cái mông đẩy ra sau hòa theo va chạm Lý Tôn.

Lý Tôn vừa hung mãnh chơi hậu môn Trần Thái vừa cúi đầu nhìn ngắm chỗ kết hợp của hai người, dương vật đỏ tím ra ra vào vào giữa cánh mông trắng nõn, dương vật thoát nhìn óng ánh dính đầy chất lỏng nhớp nháp, thỉnh thoảng va chạm mạnh còn có thể kéo ra một mảng thịt đỏ hồng trong hậu môn... Lý Tôn bị cảnh tượng dâm mỹ nhục dục trước mắt kích thích dương vật càng thêm cứng rắn, như gậy sắt thọc mạnh vào động thịt mềm mại của Trần Thái.

Trần Thái bị chơi tới chơi lui không khống chế được bắn ra. Nếu là bình thường, Lý Tôn nhất định sẽ chơi đùa Trần Thái một lúc nữa, nhưng bây giờ hai người đang đứng làm tình trong nhà bếp, hấn sợ cậu quá mệt mỏi, mãnh liệt đâm rút thêm vài cái rồi cùng bắn ra với cậu.

Sau khi Trần Thái bắn xong, hai đùi mềm nhũn không đứng lên nổi, bị Lý Tôn ôm vào phòng tắm tẩy rửa.

Sau khi tắm rửa sạch sẽ, Lý Tôn ôm Trần Thái về giường, sấy khô tóc cho cậu rồi đặt cậu nằm xuống, đắp chăn ngay ngắn.

“Em ngủ một lát đi, tôi nấu ăn.” Lý Tôn cúi người hôn lên trán cậu, ngồi dậy chuẩn bị xuống nhà bếp.

“Ông xã...” Trần Thái vội vàng túm tay Lý Tôn, trong mắt ngập tràn ý tứ không muốn xa rời. Trước đây Trần Thái vốn là một chàng trai cởi mở phóng khoáng, nhưng bây giờ cậu cảm thấy mình càng ngày càng giống một cô bé yếu ớt dính người. Nhưng cậu thật sự thích được Lý Tôn cưng chiều thương tiếc, không quan tâm hành vi của mình có giống con gái hay không.

“Em ngủ đi, lát nữa tôi mới đi.” Lý Tôn lại ngồi xuống bên giường.

Lúc này Trần Thái mới an tâm nhắm mắt.

Lý Tôn đợi đến khi Trần Thái ngủ say mới rời khỏi phòng ngủ.

Chờ đến khi Trần Thái tỉnh lại, Lý Tôn đã làm xong bữa tối. Làm tình lúc chiều đã tốn không ít sức lực của Trần Thái, bây giờ đói meo, đứng lúc một bàn cơm phong phú bày trước mặt, Trần Thái ngấu nghiến không ít thức ăn.

Ăn cơm no, Trần Thái có tinh thần, dọn dẹp nhà bếp xong xuôi, lập tức cùng Lý Tôn ngồi trên sofa xem tivi. Bây giờ cũng không cần Lý Tôn ôm Trần Thái, cậu đã chủ động rúc vào lòng hắn.

Chương trình Lý Tôn xem đều là thời sự, Trần Thái không có hứng thú nhưng vẫn ngoan ngoãn không làm ồn.

“Ông xã...” Lúc thời sự kết thúc bắt đầu quảng cáo, Trần Thái nhỏ giọng gọi.

“Ừ.” Lý Tôn đáp lời, tỏ vẻ mình đang nghe.

“Em có thể về nhà không?” Trần Thái dè dặt hỏi Lý Tôn. Hai người kết hôn gần một tháng, từ sau khi đến nhà Lý Tôn, Trần Thái chưa từng về nhà mình, sao có thể không nhớ ba mẹ. Nhưng mới vừa kết hôn, Trần Thái và Lý Tôn vẫn còn ngại ngùng, không dám nói chuyện về nhà. Bây giờ tình cảm hai người tiến triển nhanh chóng, Lý Tôn lại đối tốt với mình như vậy, lúc này Trần Thái mới mở miệng hỏi.

21. Chương 21: Về Nhà

Edit: Qiezi

“Chờ cuối tuần tôi với em cùng về.” Lý Tôn lập tức trả lời.

“Cám ơn ông xã.” Trần Thái vui vẻ, ngồi dậy hôn một cái thật kêu lên mặt Lý Tôn.

Lý Tôn vươn tay ôm vai Trần Thái kéo vào lòng mình.

Cuối tuần đã đến, Lý Tôn lái xe đưa Trần Thái về nhà. Trần Thái chỉ lo vui vẻ, không nhớ tới lần đầu về nhà sau khi kết hôn phải mua đồ cho ba mẹ. Mãi đến khi tới cửa nhà, thấy Lý Tôn xách một đồng quà từ trong cốp xe, cậu mới nhớ mình không chuẩn bị thứ gì, không khỏi giật mình vì sự cẩn thận tỉ mỉ của Lý Tôn.

“Mẹ!” Trần Thái vừa vào nhà đã nhào vào lòng mẹ Trần đang mở cửa.

“Nhanh đứng thẳng nào, để mẹ nhìn con thử xem.” Mẹ Trần bảo Trần Thái đứng thẳng, ngắm kỹ từ trên xuống dưới. Trần Thái bị ép kết hôn với Lý Tôn, ba mẹ vẫn luôn lo lắng, sợ Trần Thái còn bé bị Lý Tôn ức hiếp. Gần một tháng nay, Trần Thái chỉ gọi điện về nhà nói mình sống rất tốt, nhưng dù sao nói miệng không bằng chứng, ba mẹ phải thấy tận mắt mới yên tâm được.

Mẹ Trần nhìn trước nhìn sau Trần Thái, dáng vẻ không thay đổi bao nhiêu, nhưng trên mặt lại nhiều thêm ngọt ngào cùng hạnh phúc.

“Ba, mẹ.” Giữa lúc Trần Thái đang trong cơn vui sướng khi gặp được ba mẹ, Lý Tôn đứng phía sau đột nhiên mở miệng gọi.

“Ừ.” Ba mẹ Trần Thái do dự một lúc mới trả lời. Đối với Lý Tôn, ba Trần mẹ Trần biết ơn hẳn giúp Trần gia vượt qua cửa ải khó khăn, nhưng lại hận hẳn ép buộc Trần Thái kết hôn, cũng không biết là biết ơn nhiều hơn hay oán hận nhiều hơn, hơn nữa Lý Tôn đột nhiên mở miệng cũng khiến ba mẹ Trần Thái không phản ứng kịp.

“Xin lỗi ông xã, em vui quá quên mất anh.” Trần Thái chạy vội tới bên cạnh Lý Tôn, khoác tay hẳn kéo hẳn đến trước mặt ba mẹ.

Một tiếng ‘ông xã’ của cậu khiến ba Trần mẹ Trần chú ý thêm một chút, nhìn lúc này Trần Thái dựa sát Lý Tôn, vẻ mặt ngọt ngào không giống giả vờ. Ba Trần mẹ Trần đoán rằng gần một tháng nay Trần Thái sống rất tốt, thiện cảm đối với Lý Tôn cũng tăng thêm vài phần.

“Đừng đứng đó nữa, mau vào nhà đi.” Mẹ Trần gọi Lý Tôn và Trần Thái vào nhà.

“Trần Thái, con về nhà còn mua nhiều thứ như vậy làm gì.” Ba Trần thấy Lý Tôn và Trần Thái xách túi lớn túi nhỏ vào phòng khách, mở miệng oán trách một câu.

“Ba, không phải con mua, mấy thứ này đều do Lý Tôn mua, anh ấy muốn hiếu kính hai người. Hơn nữa anh ấy đã mua từ trước, không nói cho con biết.” Trần Thái giải thích với ba, thuận tiện nói vài lời tốt đẹp cho Lý Tôn.

“Ba, mẹ, chỉ là chút tâm ý nho nhỏ.” Lý Tôn tiếp lời Trần Thái.

“Lý... Lý Tôn, sau này thường xuyên đưa Trần Thái về nhà là được, đừng... Mua nhiều đồ vậy nữa, người một nhà không cần khách khí.” Ba Trần nói lời khách sáo, nhưng trong lòng vẫn cảm thấy rất vui vì hành vi của Lý Tôn.

Người một nhà vào phòng khách, ngồi trên sofa trò chuyện. Lý Tôn vẫn kiêu lời như trước, đa phần đều là Trần Thái riu rít không ngừng. Bởi vì ở nhà mình, có ba mẹ yêu thương, ông xã cưng chiều, Trần Thái

vui vẻ luôn cười toe toét.

“Mọi người cứ nói chuyện đi, tôi đi chuẩn bị bữa trưa.” Tối gần trưa, mẹ Trần đứng dậy.

“Mẹ, con giúp mẹ.” Trần Thái cũng đứng lên theo, vào nhà bếp với mẹ mình.

“Con không biết nấu ăn, đừng gây thêm rắc rối!” Mẹ Trần quay đầu quở trách Trần Thái.

“Mẹ, con đã học nấu ăn, hơn nữa ngày nào cũng nấu cho Lý Tôn. Ông xã, em nấu ăn ngon không?” Vì để chứng minh mình thật sự biết nấu ăn, cậu còn quay đầu hỏi Lý Tôn một câu.

“Ngon.” Lý Tôn nghiêm túc trả lời.

“Mẹ, mẹ nghe thấy không? Lý Tôn nói con nấu ăn ngon.” Trần Thái kiêu ngạo khoe khoang.

“Nghe rồi nghe rồi, Trần Thái nhà chúng ta nấu ăn ngon nhất thế giới, như vậy được chưa? Con ra phòng khách nói chuyện với Lý Tôn đi, một mình mẹ làm được.” Mẹ Trần cứng chiều cười cười, vỗ vai Trần Thái ý bảo cậu ra phòng khách với Lý Tôn.

Trần Thái nghĩ Lý Tôn không thích nói chuyện, để hấn ngồi với ba khó tránh khỏi xấu hổ, cậu lập tức nghe lời mẹ, ngoan ngoãn ra phòng khách.

Sau khi cơm nước xong, ba mẹ Trần Thái về phòng ngủ trưa, Trần Thái kéo Lý Tôn về phòng ngủ của mình.

“Ông xã, anh xem nè, đây là ảnh chụp của em từ nhỏ đến lớn.” Trần Thái lục tủ tìm một quyển album thật dày đặt trước mặt Lý Tôn.

Lý Tôn lật từng trang, từ bé con mông trần đến khi tập tễnh tập đi rồi trở thành thiếu niên ngây ngô... Quyển album ghi chép hoàn chỉnh quá trình trưởng thành của Trần Thái. Mỗi một cái nhăn mày, mỗi một nụ cười của Trần Thái trên ảnh đều in sâu vào lòng Lý Tôn. Hấn nghĩ Trần Thái cũng thật sự thích mình, bằng không sẽ không chia sẻ những kỷ niệm này với hấn.

22. Chương 22: Nuông Chiều

Edit: Qiezi

“Có thể cho tôi tấm hình này không?” Khi Lý Tôn lật xem một trang album thì đột nhiên chỉ vào một tấm

hình, hỏi Trần Thái.

“Đương nhiên có thể, nhưng ông xã lấy hình em làm gì?” Trần Thái nghi ngờ nhìn tấm hình Lý Tôn chỉ, trong ảnh là Trần Thái đi du lịch ở nơi nào đó, phong cảnh non xanh nước biếc rất đẹp, nhưng Trần Thái lại chống nạnh ngửa mặt lên trời cười vang, đáng vẻ vừa ngốc vừa khùng.

Lý Tôn không trả lời, hần lấy ví ra, sau đó rút ảnh từ trong alum rồi cẩn thận kẹp vào ví mình.

“Ông xã... Ai nha, đừng nhìn ảnh nữa, nhìn em nhìn em nè!” Hành động của Lý Tôn khiến Trần Thái cảm thấy thật ngọt ngào, nhưng thấy Lý Tôn cứ chăm chú nhìn tấm ảnh, cậu mất hứng, hai tay ôm đầu Lý Tôn xoay qua nhìn mặt cậu.

Đến khi Lý Tôn thật sự chăm chú nhìn Trần Thái, cậu lại xấu hổ, dần đỏ mặt dưới ánh mắt hần.

Trong mắt Lý Tôn lấp lánh ý cười nhàn nhạt.

“Ông xã!” Trước kia Lý Tôn cũng từng cười, chẳng qua Trần Thái không chú ý mà thôi. Bây giờ hai người hầu như mặt kề mặt, cậu không bỏ sót nụ cười của hần, lập tức ngạc nhiên kêu lên.

Cho dù Lý Tôn cười, cơ mặt cũng không có dao động quá lớn, nhưng khóe mắt đuôi mày nhuốm đầy ôn nhu lại khiến trái tim Trần Thái mềm nhũn. Cậu ôm eo Lý Tôn, vùi đầu vào hõm cổ hần.

Lý Tôn buông album, ôm chặt cậu vào lòng.

Đã lâu rồi Trần Thái mới về nhà một chuyến, ăn cơm tối xong cứ kì kèo mãi không muốn đi. Lý Tôn thấy thế chủ động hỏi Trần Thái muốn ngủ ở nhà một đêm không, cậu vội vàng gật đầu đáp ứng, nhưng lại lưu luyến nhìn Lý Tôn. Lý Tôn lại hỏi ba mẹ Trần Thái mình có thể quấy rầy một đêm không, ba Trần mẹ Trần đương nhiên sẽ không từ chối Lý Tôn, bảo hần xem đây là nhà mình là được.

Đến tối sắp đi ngủ, bởi vì lúc đến đây Lý Tôn mới quyết định ở lại nên sau khi hần tắm rửa xong cũng không mặc đồ ngủ, quần áo của Trần Thái đều rất chật, Lý Tôn trực tiếp trần truồng lên giường. Trần Thái thấy thế cũng không mặc quần áo, nude toàn thân chui vào chăn, rúc vào lòng Lý Tôn.

“Ông xã, cảm ơn anh theo em về nhà, cảm ơn anh ở lại...” Hai người mặt đối mặt, Trần Thái dán môi lên môi Lý Tôn thì thào, nói một câu hôn nhẹ một cái.

Hai thân thể nóng hổi dán chặt lấy nhau, hôn hôn đến mức thứ giữa háng đều ngồng đầu lên.

“Ông xã, em khó chịu...” Trần Thái kéo tay Lý Tôn đặt lên dương vật mình.

Lý Tôn kéo hai dương vật kề sát lại, xoa nắn trên dưới.

“Ông xã... Ông xã...” Trần Thái không ngừng hôn môi Lý Tôn, phát ra tiếng ngậm khê sướt sướt.

Tiếng trao đổi nước bọt vang vọng trong phòng ngủ, bầu không khí ẩm áp mà diễm lệ.

“Ông xã, phía sau cũng khó chịu, em muốn dương vật...” Phía trước thoải mái, hậu môn đã quen bị dương vật chơi đùa trở nên trống rỗng, Trần Thái bĩu môi làm nũng.

“Ừ, Tiểu Thái xoay người lại.” Lý Tôn ừ một tiếng, buông dương vật hai người ra, lệnh Trần Thái xoay người ra sau.

Trần Thái lập tức nghe lời, đưa lưng về phía Lý Tôn.

Ngọn đèn đầu giường mờ mờ ảo ảo, Lý Tôn nhìn xung quanh, trong phòng ngủ Trần Thái không có thứ gì có thể bôi trơn. Hắn hơi suy tư rồi với ngón tay vào miệng, dùng nước bọt thấm ướt rồi đút ngón tay vào giữa kẽ mông Trần Thái.

Sau khi hai người kết hôn hầu như ngày nào cũng làm tình, thân thể Trần Thái vốn miễn cảm, phía sau luôn bị dương vật đâm thọc cũng trở nên dễ mở rộng, ngón tay ra ra vào vào vài cái, bên trong hậu môn đã mềm mại, ẩm ướt.

Lý Tôn cảm thấy mở rộng gần như ổn thỏa, lập tức rút ngón tay ra, xoay người Trần Thái lại rồi đặt lên giường. Lý Tôn đè lên người Trần Thái, cậu vốn đã hưng tình, nhanh chóng dùng hai chân kẹp chặt eo Lý Tôn, cái mông đĩnh về phía trước, miệng hậu môn trùng hợp hút lấy đầu khắt dương vật, Lý Tôn lập tức chậm rãi đỉnh vào trong hậu môn.

Dù sao đang ở nhà ba mẹ Trần Thái, hai người không dám điên cuồng như ở nhà mình. Lý Tôn thả chậm tốc độ đâm rút, cố gắng không làm ra âm thanh quá lớn, nhưng bên trong Trần Thái phân bố dịch ruột tuy không nhiều như suối phun nhưng làm bên trong ướt nhẹp, dương vật ra ra vào vào sẽ luôn có tiếng nước lép nhép, vang vọng trong phòng ngủ yên tĩnh có vẻ vô cùng dâm mỹ.

“Ông xã ông xã... Thật thoải mái... Mông thích bị dương vật chơi đùa... Thích ông xã chơi em...” Trần Thái cũng không dám kêu rên dâm đẳng như bình thường, tiếng nức nở khe khẽ, dùng sức nâng mông lên hùa theo va chạm của Lý Tôn...

Sau khi Trần Thái bị dương vật đâm bắn, Lý Tôn cũng phóng tinh trong hậu môn ẩm ướt, sau khi rửa sạch thân thể thì ôm nhau cùng mơ giấc mộng đẹp.

23. Chương 23: Kết Thúc Thầm Mến

Edit: Qiezi

Từ sau khi Lý Tôn đưa Trần Thái về thăm nhà, quan hệ hai người càng thêm thân mật, Lý Tôn đặt Trần Thái ở đầu quả tim mà yêu thương cưng chiều, Trần Thái cũng cam tâm tình nguyện giặt quần áo nấu cơm cho Lý Tôn, vui vẻ làm ‘cô vợ nhỏ’ của hắn. Nhưng dù sao Trần Thái cũng là học sinh 18 tuổi, rất nhanh đến ngày tựu trường.

Trước kia Trần Thái vì nhà gần mà không ở ký túc xá của trường, bây giờ cũng tiện mỗi ngày về nhà, mặc công đột nhiên không ở ký túc xá sẽ khiến bạn học hoài nghi. Ngày khai giảng, Lý Tôn đưa Trần Thái đến trường, cậu bảo Lý Tôn đưa đến trường nhớ dừng xe ở xa xa. Lý Tôn hơi nghi ngờ, Trần Thái vội vàng giải thích vì thân phận hắn quá hiển hách, bị bạn học nhìn thấy hai người ở bên nhau khó tránh khỏi bị nói này nói nọ. Cậu cũng không ngại bị lộ chuyện mình kết hôn, chỉ là bị người ta bàn tán sau lưng không thoải mái lắm mà thôi. Lý Tôn nghe xong cũng không trách cứ Trần Thái, trái lại vì mình mang đến phiền phức cho Trần Thái mà hơi áy náy.

Sau đó, ngày nào Lý Tôn cũng đưa Trần Thái đến trường, nhưng đều đỗ xe ở gần trường học. Hơn nữa chương trình đại học khá nhẹ nhàng, Trần Thái tan học sớm cũng không cần Lý Tôn đến đón, cậu tự đón xe bus về nhà trước nấu cơm. Ở trong mắt những người bạn học, Trần Thái vẫn bình thường như trước, cậu cũng vui vẻ tự tại với cuộc sống hôn nhân hạnh phúc và khiêm tốn.

“Trần Thái! Trần Thái! Chờ một chút!” Chiều hôm đó tan học, Trần Thái đang vội về nhà nấu cơm cho Lý Tôn, phía sau đột nhiên vang lên tiếng gọi ầm ĩ.

“Chị?!” Trần Thái xoay người, thấy một nữ sinh tóc dài pháp phối chạy về phía mình.

“Trần Thái... Phù ~” Nữ sinh chạy đến trước mặt Trần Thái, vỗ vỗ ngực.

Nữ sinh rất đẹp, mắt hoa đào to tròn, mặt trái xoan tinh xảo, tóc đen dài bay bay, có lẽ vì chạy quá nhanh nên hai gò má ửng hồng, càng thêm xinh đẹp động lòng. Nữ sinh tên là Điền Điền, chính là người chị khóa trên mà Trần Thái thầm mến.

“Chị tìm em có chuyện gì sao?” Trần Thái khách sáo hỏi, trước đây nếu Trần Thái thấy Điền Điền, nhất định tim sẽ đập rộn lên, mặt nóng bừng, thậm chí ngay cả lời nói cũng lắp bắp. Nhưng lúc này Trần Thái lại cảm thấy tâm tĩnh như nước, không có chút pháp phòng nào. Bây giờ trong lòng cậu chỉ có Lý Tôn, thầm mến trước kia đã vô tình kết thúc.

“Trần Thái, cuối tuần trường tổ chức lễ nghệ thuật sẽ công diễn múa ballet, chị múa dẫn đầu, mong lúc đó em có thể tới xem.” Điền Điền cười híp mắt mời Trần Thái, dĩ nhiên không phải vì thích Trần Thái mới mời cậu đi xem mình biểu diễn. Điền Điền xinh đẹp, hơn nữa lại học ballet, eo nhỏ dáng xinh, nam sinh theo đuổi cô đếm không hết, sao có thể để mắt đến Trần Thái không có tiếng tăm gì, Điền Điền chỉ muốn Trần Thái đi khiêng đồ, giúp chút việc vặt mà thôi. Thật ra Điền Điền luôn biết Trần Thái thích mình, cô luôn lợi dụng điểm này để nhờ Trần Thái giúp đỡ.

“Cám ơn chị, nếu em rảnh sẽ đi xem.” Trần Thái trả lời theo khuôn mẫu, khá lạnh nhạt. Thật ra Trần Thái cũng không muốn đi, chỉ là không muốn từ chối trước mặt Điền Điền mà thôi. Cậu nghĩ xem ballet còn không bằng về nhà với Lý Tôn, ngọt ngọt ngào ngào với ông xã mình mới gọi là hạnh phúc.

“Đến lúc đó em ra hậu trường tìm chị là được.” Điền Điền còn dặn dò riêng, muốn Trần Thái đến hậu trường hỗ trợ.

“Em biết rồi. Chị, em có việc phải về nhà, đi trước đây.” Trần Thái phải về nhà nấu cơm cho Lý Tôn nên vội vàng tạm biệt rồi rời đi ngay tức khắc.

“Tiểu Thái.” Bởi vì lần trước tập kích bất ngờ khiến cậu hoảng sợ, hiện tại Lý Tôn vừa vào nhà sẽ gọi một tiếng.

“Ông xã, em ở nhà bếp.” Trần Thái đang nấu bữa tối cao giọng đáp.

Lý Tôn thay giày xong lập tức vào nhà bếp đến phía sau Trần Thái, hai tay vòng quanh eo cậu.

“Ông xã...” Trần Thái cảm nhận được ấm áp trong lòng Lý Tôn, giọng mềm nhũn khê gọi.

Lý Tôn siết chặt tay ôm eo Trần Thái, quay đầu hôn lên tai cậu.

“Ông xã đừng... Để em nấu ăn đã...” Trần Thái sợ sẽ rồi beng như lần trước, vội quay đầu tránh nụ hôn của Lý Tôn.

“Ừ.” Lý Tôn không xấn xỏ tới, buông Trần Thái ra, tới bên cạnh cùng nhau nấu ăn.

Hai người sóng vai dựa vào nhau, bầu không khí bên trong ngọt ngào ấm áp.

“Tiểu Thái, có phải cuối tuần này trường em sẽ tổ chức lễ nghệ thuật?” Lý Tôn luôn yên lặng đột nhiên mở miệng hỏi.

“Đúng vậy, sao ông xã biết? A! Có phải trường em mời anh tham gia?” Ban đầu Trần Thái rất kinh ngạc, nhưng sau đó nghĩ đến lễ nghệ thuật năm nào trường cũng mời một vài nhân vật tiếng tăm trong xã hội, dựa vào thân phận địa vị của Lý Tôn, được mời cũng chẳng có gì lạ.

“Ừ, nếu em không thích thì tôi không đi.” Trước đây Lý Tôn cũng không tham gia mấy hoạt động như thế này, chỉ vì lần này là trường của Trần Thái, hẳn muốn nhìn xem trường của cậu như thế nào, thế nhưng lại lo lắng mình xuất hiện sẽ mang đến phiền phức cho cậu.

24. Chương 24: Đố Kỵ

Edit: Qiezi

“Không có gì không có gì! Ông xã anh tới đi, dù sao người ta cũng không biết quan hệ của chúng ta!” Lý Tôn sẵn sóc khiến cậu ấy náy, vội lắc đầu tỏ vẻ mình không ngại Lý Tôn đến trường.

“Ừ.” Lý Tôn đáp lời, chuyện đến trường Trần Thái được quyết định như thế.

“Ông xã, ngày nào anh đến trường? Đến lúc đó em tới nhìn anh.” Lễ nghệ thuật hàng năm sẽ mời người có tiếng tăm trong xã hội, hiệu trưởng sẽ đi cùng. Suy cho cùng Trần Thái còn nhỏ có chút hư vinh, muốn xem ông xã mình được mọi người vây quanh ngưỡng mộ. Nhưng lễ nghệ thuật tổ chức gần một tháng, Trần Thái hỏi Lý Tôn ngày nào đến trường.

“Ngày 5 cuối tuần, hiệu trưởng nói ngày đó có một tiết mục múa ballet, mời tôi đi xem.”

“A! Đúng lúc có một người bạn cũng mời em xem ballet. Em vốn không đi, nhưng nếu ông xã muốn, ngày đó em sẽ lên trường!” Trần Thái vừa nghe ngày đó Lý Tôn lên trường xem công diễn múa ballet, lập tức thay đổi kế hoạch lúc trước.

“Ừ.” Lý Tôn gật đầu, thầm nghĩ mượn cơ hội này xem thử Trần Thái ở trường học như thế nào.

Rất nhanh đến ngày công diễn ballet, Trần Thái ở trong phòng học làm bài tập, nghe bạn học nói hiệu trưởng đang cùng danh lưu xã hội* được mời đến tham quan trường học. Trần Thái biết trong những người này có Lý Tôn, vội vàng ra ngoài xem.

(Danh lưu xã hội: người có tiếng tăm trong xã hội)

“Lý đồng, mời sang bên này.” Hiệu trưởng cúi người chỉ đường cho Lý Tôn. Hắn là nhân vật nặng ký nhất trong những người nổi tiếng được mời, bình thường Lý Tôn không tham gia mấy kiểu hoạt động này, hiệu trưởng cũng không biết mình đập vụn cốc chố gì mời được hắn. Nhưng nếu Lý Tôn đã tới, hiệu trưởng phải dùng lễ nghi đối đãi.

Lý Tôn lạnh lùng gật đầu, mắt nhìn xung quanh, tìm kiếm bóng hình Trần Thái trong đám đông.

“Oa! Lý Tôn kia thật đẹp trai! Người thật còn đẹp trai hơn trên tivi!”

“Đúng vậy đúng vậy! A a a! Anh ấy nhìn sang chúng ta kìa!”

“Xin lỗi xin lỗi, xin nhường đường...” Trần Thái cúi đầu cố gắng len lỏi, khó khăn lắm mới chen lên phía trước, lúc ngẩng đầu lên trùng hợp đối diện với Lý Tôn đang nhìn sang.

Ông xã... Trần Thái mỉm cười nhìn Lý Tôn, mấp máy môi kêu hai chữ này.

Có lẽ bình thường nghe nhiều, Lý Tôn hiểu được môi ngữ của Trần Thái, trên gương mặt vô cảm đột nhiên xuất hiện ý cười.

“A a! Mau nhìn mau nhìn! Lý Tôn cười với mình, anh ấy cười lên thật đẹp trai!”

“Bà bị đui à, rõ ràng anh ấy cười với tôi! Hu hu hu! Đẹp trai xui!”

Đó là ông xã của tôi! Anh ấy cười với tôi! Trong lòng Trần Thái vô cùng đắc ý.

Sau đó Lý Tôn được hiệu trưởng mời đi xem múa ballet, Trần Thái cũng nhanh chóng đi theo.

Bởi vì trước đó không sắp xếp chỗ ngồi, Trần Thái không thể làm gì khác hơn là dựa theo lời mời trước đó đến hậu trường tìm Diên Diên, đương nhiên bị Diên Diên sai chút việc, nhưng bởi vì vừa gặp Lý Tôn, Trần Thái rất vui vẻ làm theo, không tính toán gì.

Lúc bắt đầu biểu diễn, Diên Diên tìm cho Trần Thái một vị trí gần hậu đài, Lý Tôn đương nhiên ngồi hàng đầu, Trần Thái chỉ có thể đứng xa xa nhìn gáy hần.

Diên Diên múa dẫn đầu rất tốt, dáng vẻ mềm mại, điệu múa linh động, thỉnh thoảng sẽ được cả sảnh vỗ tay hoan hô. Nhưng bởi vì Trần Thái đã không còn thăm mền Diên Diên, cho dù cô ta múa đẹp như thế nào cũng không khiến cậu hứng thú. Cậu vẫn luôn rướn cổ cổ nhìn Lý Tôn ngồi ở phía trước.

“Chị Diên múa rất tốt, nhưng sao cảm thấy biểu cảm của chị ấy hơi khác thường. Đây vốn là một bài múa đau thương, nhưng sao chị Diên luôn nhìn xuống dưới đài mỉm cười vậy?”

“Cậu ngốc à! Cậu nghĩ xem người ngồi hàng đầu là ai, họ đều là người có tiếng tăm trong xã hội được hiệu trưởng mời tới, nhất là Lý Tôn kia, vừa đẹp trai còn giàu có. Cậu không phát hiện Diên Diên luôn cười với hần sao, nhất định là muốn quyến rũ Lý Tôn!”

Phía sau Trần Thái đột nhiên truyền đến tiếng bàn tán rì rầm.

Lúc này Trần Thái mới nghiêm túc nhìn Diên Diên múa, thấy Diên Diên thật sự có gì đó bất thường, trên mặt luôn mang theo nụ cười ngọt ngào không nói, còn luôn cố ý nhìn sang Lý Tôn.

Sau đó Trần Thái lo lắng. Cậu nhìn Diên Diên rồi lại nhìn mình, người ta trước ngực nhấp nhô, eo nhỏ một vòng tay là có thể ôm hết. Cậu nhìn lại mình phía trước bằng phẳng, tuy eo cũng mảnh mai nhưng nhất định không bằng nữ sinh múa ballet.

Thật ra Trần Thái chỉ lo lắng viễn vông, cậu không nghĩ tới ban đầu Lý Tôn kết hôn với cậu đã thể hiện hẳn không thích con gái. Nhưng hiện tại Trần Thái rất đổ kỵ Điền Điền nhưng không thể làm gì, ngồi tại chỗ lòng như lửa đốt, vất vả lắm mới chờ đến khi biểu diễn kết thúc.

Buổi biểu diễn vừa kết thúc, Lý Tôn đã bị lãnh đạo trường học vây quanh rời đi, Trần Thái cũng chỉ có thể rầu rĩ tự về một mình.

25. Chương 25: Trước Gương...

Edit: Qiezi

Sau khi Trần Thái quay lại phòng học vẫn luôn nghĩ đến chuyện Điền Điền quyến rũ Lý Tôn, càng nghĩ càng thấy diện mạo vóc dáng mình đều kém Điền Điền, tâm tình cũng càng chùng xuống.

Sau khi tan học, Trần Thái thu dọn đồ đạc chuẩn bị về nhà thì di động đột nhiên vang lên, lấy di động ra thì thấy là Lý Tôn gọi tới.

“Alo...” Bởi vì bên cạnh còn có những người khác, Trần Thái không tiện mở miệng gọi ông xã, không thể làm gì khác hơn là ậm ở alo một tiếng.

“Tiểu Thái, em tan học chưa?” Lý Tôn không quá chú ý xưng hô của Trần Thái.

“Dạ rồi.”

“Tôi chờ em chỗ đậu xe cũ, bây giờ em xuống đi, chúng ta cùng về nhà.” Lý Tôn nói muốn đón Trần Thái về nhà.

“Dạ!” Trần Thái trả lời thật kêu, tâm tình u ám lập tức trở nên vui vẻ.

Trần Thái đến nơi đã hẹn, thấy Lý Tôn đang tựa bên hông xe chờ mình.

“Ông xã!” Trần Thái nhìn xung quanh không có ai, hưng phấn lao vào lòng lý Tôn.

“Ừ.” Lý Tôn vươn tay ôm chặt Trần Thái.

“Ông xã, sao anh trở về sớm vậy, em tưởng anh phải dùng cơm tối với hiệu trưởng.” Trần Thái đột nhiên ngẩng đầu từ trong lòng Lý Tôn.

“Tôi nói còn có việc phải đi sớm.” Lý Tôn trả lời qua loa. Kỳ thật là vì Lý Tôn nghĩ Trần Thái sắp tan lớp, cố ý từ chối dùng cơm, muốn đón cậu về nhà.

“Ông xã...” Trần Thái cũng biết Lý Tôn đối tốt với mình, ngọt ngào tựa vào lòng hắn.

Hai người về nhà, cơm nước xong xem tivi, sau đó cùng về phòng ngủ nghỉ ngơi, tâm tình Trần Thái vẫn rất tốt. Cho đến khi đi tắm, Trần Thái tìm quần áo ngày mai đến trường, lúc đứng trước gương khoa tay múa chân thì lại nghĩ đến chuyện Điền Điền, Trần Thái nhìn mình trong gương như cái bàn giặt quần áo, trong lòng bắt đầu tự ti.

Trần Thái buồn bực sờ sờ trước ngực mình, đầu vú hoàn toàn phẳng, lại tức giận dùng ngón tay捏 một cái.

“A!” Trần Thái kêu đau, đầu vú không bị捏 sưng nhưng ngực lại ửng đỏ.

Trần Thái nào uống nước lại đi so sánh dáng người với nữ sinh, nhưng nghĩ tới lúc Điền Điền múa ballet luôn nhìn Lý Tôn, trong lòng cậu vô cùng đổ kỵ, cần phải so sánh với Điền Điền mới được.

Trần Thái không dần vật ngực mình nữa, cậu ngẩng đầu nhìn gương. Trần Thái cảm thấy mình eo nhỏ coi như tạm được, đường cong lả lướt hấp dẫn, tuy không có cơ bụng nhưng cũng không có thịt thừa. Thế nhưng nhìn xuống chút nữa, cái thứ giữa háng không hùng tráng uy vũ, nhưng bây giờ cậu đã nghĩ thông, làm một tiểu 0, phía trước chỉ cần có thể bắn là được, cũng không cần quá so đo dài ngắn lớn nhỏ làm gì, nhưng tính ra phía sau quan trọng hơn nhiều, ví dụ như mông phải mềm mại, hậu môn phải ẩm ướt...

Nghĩ như vậy, Trần Thái vô thức đưa tay ra sau bóp mông.

“Tiểu Thái...” Sau lưng Trần Thái đột nhiên truyền đến giọng nói khàn khàn của Lý Tôn. Hắn đã sớm tắm rửa xong, ra ngoài đứng sau lưng Trần Thái, nhìn cậu chăm chăm hơn nửa ngày, thấy cậu trần truồng đứng trước gương vừa捏 đầu vú vừa bóp mông, thứ giữa hai chân Lý Tôn lập tức dựng đứng.

“Ông xã!” Trần Thái bị âm thanh của hắn làm hoảng sợ, nhất thời sững sốt không biết nên phản ứng gì.

“Tiểu Thái, em đang làm gì vậy?” Lý Tôn cởi áo choàng tắm vứt sang một bên, lỏa thể đi tới, từ sau lưng ôm Trần Thái cũng lỏa thể vào ngực mình.

“Em... Em...” Trần Thái lắp bắp không nói rõ được. Chuyện của Điền Điền là do cậu ích kỷ ghen ghét, có lẽ Lý Tôn không biết, Trần Thái sao có thể mặt dày nói ra chuyện mình ăn dấm bậy bạ.

“Hử?” Lý Tôn luôn ít nói hôm nay lại vô cùng cố chấp, cao giọng tiếp tục hỏi tới.

“Em... Em cảm thấy mình không đẹp... A... Ông xã...” Trần Thái không thể làm gì khác hơn là nhắm mắt

nhắm mũi trả lời, lại đột nhiên cảm thấy Lý Tôn chen dương vật nóng hổi vào giữa hai cánh mông, kề sát miệng động không ngừng cọ xát, Trần Thái không kiềm chế được, bật ra từng tiếng rên rỉ.

“Tiểu Thái, nhìn gương.” Lý Tôn đưa tay ra phía trước xoa nắn thân thể Trần Thái.

Trần Thái dựa theo yêu cầu của Lý Tôn nhìn trước gương, chỉ thấy bàn tay hắn dọc theo cần cổ trượt xuống dưới, cậu không chỉ cảm thấy thân thể nóng lên, ngay cả da thịt trắng nõn cũng nhuốm một màu hồng nhạt. Khi Lý Tôn dùng hai ngón tay nhẹ nhàng xoa nắn đầu vú, cậu phát hiện lúc này nhéo đầu vú mà nó không biến lớn, bây giờ lại căng tròn, tuy rằng dáng vẻ không quá lớn nhưng màu sắc đỏ tươi, đứng thẳng trước ngực vô cùng bắt mắt, cũng đặc biệt mê người. Lý Tôn xê dịch tay xuống chút nữa, vừa trượt đến bụng thì dương vật của cậu đã hoàn toàn cương lên, dương vật màu hồng run rẩy ngẩng cao đầu...

Trần Thái thấy dáng vẻ động tình của mình trong gương, mắt ngập nước, gò má ửng đỏ, môi khê nhếch... Trước giờ cậu chưa từng cảm thấy mình đẹp, nhưng lúc này cả khuôn mặt cậu thoát nhìn rất diễm lệ động lòng người.

“Tiểu Thái đẹp nhất.” Lý Tôn ngậm vành tai Trần Thái nói nhỏ, vươn tay cầm phía trước của cậu.

26. Chương 26: Làm Tình Bị Cắt Ngang

Edit: Qiezi

“Ông xã đừng... Sẽ bắn...” Tay Lý Tôn không ngừng chà xát trên dưới dương vật của Trần Thái. Cậu nhìn trong gương thấy trên lỗ nhỏ đã tràn ra một ít tinh dịch, chất lỏng trắng đục dính nhớp này chảy xuống dưới hình thành một sợi chỉ bạc. Cảnh tượng dâm mỹ kích thích tình dục tăng vọt, giữa kẽ mông còn kẹp theo dương vật của Lý Tôn. Lý Tôn lo lắng vẫn chưa mở rộng hậu môn cho Trần Thái, không dám lập tức đâm vào nên không ngừng chuyển động dương vật cọ xát miệng lỗ sau, Trần Thái bị cọ đến vặn vẹo mông, cảm thấy bên trong thân thể ngứa ngáy khó nhịn.

Lý Tôn từ trong gương nhìn dáng dấp sốt ruột lại không kiềm chế được của Trần Thái, cố ý đẩy nhanh tốc độ cọ xát dương vật.

“Ông xã!” Trần Thái thét lên một tiếng chói tai, tinh dịch màu trắng phun ra, thậm chí còn bắn lên cái gương phía trước.

“Tiểu Thái, chúng ta về giường.” Lý Tôn làm Trần Thái bắn một lần, mình cũng đã là tên đã lên dây. Tuy rằng làm tình trước gương rất kích thích, nhưng Lý Tôn không nỡ để Trần Thái mệt mỏi, vẫn quyết định về giường rồi tiếp tục. Hắn không quan tâm dương vật cậu vẫn đang chảy tinh dịch, cúi người ôm công chúa đi tới bên giường.

Lý Tôn đặt Trần Thái lên giường, tách đôi chân dài của cậu sang hai bên, ngón tay xâm nhập phía sau

khuyến khích vài cái, sau đó hắn điều chỉnh tư thế, vội vàng đâm dương vật đã cương cứng vào trong.

Trần Thái dang rộng hai chân nằm trên giường, thân thể bị Lý Tôn đỉnh nhấp nhô nhấp nhô. Hậu môn bị dương vật ma sát vừa tê vừa ngứa, khoái cảm dâng cao quét qua từng tế bào trong cơ thể, Trần Thái khóc lóc muốn Lý Tôn chơi đùa mạnh bạo, cậu đã sớm sung sướng đến mức vứt chuyện của Điềm Điềm ra sau đầu...

Nhưng ngay khi hai người đang chìm sâu vào bể dục, di động của hắn lại sát phong cảnh vang lên.

“Ông.. Ông xã... Điện thoại... Hức hức... Đừng đỉnh vào chỗ đó...” Giọng nói râm rì đứt quãng của cậu nhắc nhở Lý Tôn nghe điện thoại.

“Không nghe.” Lý Tôn khàn khàn trả lời qua loa, hai tay giữ chặt eo nhỏ, dương vật đâm thô bạo vào nơi ấy.

Di động của Lý Tôn vẫn cố chấp đổ chuông liên tục.

“A a... Sướng quá, thật sướng quá... Bị dương vật của ông xã chơi chết... Ông xã... Nghe... Nghe điện thoại...” Trần Thái khóc la rất cổ, nhưng chuông điện thoại không thể khiến cậu hoàn toàn trầm mê trong tình dục.

“Tiểu Thái, em chờ một chút.” Tuy rằng Lý Tôn không muốn để ý tới, nhưng di động cứ tiếp tục reo như thế sẽ ảnh hưởng tính dục của hai người. Lý Tôn không thể làm gì khác hơn là dừng làm tình, vươn tay cầm điện thoại nghe máy.

“A...” Hậu môn đang được chơi sướng khoái, Lý Tôn đột nhiên dừng lại khiến Trần Thái khó chịu hừ hừ, nhưng cậu lại nhanh chóng che miệng, sợ âm thanh của mình bị người trong di động nghe được.

“Bây giờ đừng tới, ngày mai con sẽ dẫn em ấy đến. Được rồi, cứ như vậy đi, con cúp máy đây.” Không biết là ai gọi tới, Lý Tôn cau mày nói một hai câu lập tức cúp điện thoại.

“Ông xã, là ai gọi tới...A!” Trần Thái mới mở miệng hỏi, nhưng chưa nói xong đã bị Lý Tôn đỉnh sâu một cái khiến thay đổi âm điệu.

Không có chuông điện thoại quấy nhiễu, thay vào đó là âm thanh va chạm mãnh liệt của hai khối thân thể trần truồng. Dưới sự đâm rút điên cuồng của Lý Tôn, Trần Thái lập tức quên mất chuyện điện thoại, toàn bộ thể xác và tinh thần đều chìm đắm trong khoái lạc...

Sau khi làm tình xong, Lý Tôn vệ sinh sạch sẽ cho Trần Thái, ôm cậu lên giường bọc chăn kín kẽ. Lý Tôn cũng lập tức lên giường, chui vào chăn, kéo cậu vào ngực mình.

“Ông xã...” Trần Thái vùi đầu vào hõm cổ Lý Tôn, lầu bầu một tiếng mơ hồ.

“Tiểu Thái, ngủ ngon.” Lý Tôn đắp chăn cho Trần Thái, siết cánh tay ôm chặt cậu, cả căn phòng ngủ nhanh chóng chìm vào tĩnh lặng.

“Ông xã...” Sáng sớm hôm sau, Trần Thái dụi mắt ra ngoài, men theo âm thanh đi vào nhà bếp, cả người như con gấu túi bám lên lưng Lý Tôn.

“Hôm nay là cuối tuần, sao em không ngủ thêm chút nữa?” Lý Tôn tiếp tục bận bịu làm bữa sáng, lấy bánh trứng đã vàng ruộm từ trong nồi đặt lên đĩa.

“Đói bụng rồi. Thơm quá...” Trần Thái nhắm mũi hít sâu một hơi.

“Đi rửa mặt đi, sắp ăn được rồi.” Lý Tôn quay đầu lại thấy Trần Thái còn đang buồn ngủ mơ màng, căn dặn một tiếng rồi tiếp tục bận rộn.

“Dạ.” Trần Thái vội chạy lên phòng ngủ rửa mặt.

Lúc Trần Thái đi xuống, Lý Tôn đã dọn bữa sáng ra bàn. Cậu ngồi vào bàn, cúi đầu ăn ngấu ngiến.

“Tiểu Thái.” Lúc cậu đang vui đầu ăn bữa sáng, Lý Tôn đột nhiên gọi.

“Dạ?” Trần Thái ngẩng đầu lên, khóe miệng còn dính sữa đậu nành trắng trắng.

“Ba mẹ tôi từ nước ngoài trở về, hôm nay tôi muốn dẫn em đi gặp bọn họ.” Lý Tôn rút khăn giấy lau miệng cho Trần Thái, giọng bình thản tùy tiện nói.

27. Chương 27: Vạch Trần Chân Tướng

Edit: Qiezi

“A?! Ba mẹ anh đã về?” Trần Thái ngẩn người, há to mồm nhìn chằm chằm Lý Tôn.

“Ừ, hôm qua họ gọi điện muốn đến đây, tôi không để họ tới, bảo hôm nay sẽ đưa em sang đó.” Lý Tôn gạt đầu, kiên nhẫn giải thích cho Trần Thái.

“Điện thoại?! Có phải cú điện thoại tới hôm qua chúng ta đang...?” Trần Thái biến sắc, dè dặt hỏi.

“Ừ.” Lý Tôn lại gạt đầu.

Làm sao bây giờ! Xấu hổ quá! Không biết ba mẹ Lý Tôn có phát hiện hai người đang... Lý Tôn không nghe máy trong thời gian dài như vậy, bọn họ nhất định đã đoán được! Sao mình còn mặt mũi đối mặt với ba mẹ, hơn nữa hôm nay còn là lần đầu tiên gặp mặt... Trần Thái lo lắng, suy nghĩ miên man.

“Tiểu Thái, có phải em không muốn đi?” Lý Tôn thấy Trần Thái vẫn âu lo không nói lời nào, thử dò hỏi.

“Không... Không có. Chỉ là lần đầu tiên... Gặp... Gặp... Cha mẹ chồng... Em... Em...” Trần Thái vội lắc đầu, lắp bắp nửa ngày không nói thành câu, còn đỏ mặt, ngượng ngùng cúi đầu.

“Đừng lo, ba mẹ nhất định sẽ thích em.” Tiếng ‘cha mẹ chồng’ của Trần Thái khiến Lý Tôn rất thỏa mãn, vươn tay xoa đầu Trần Thái, an ủi.

“Dạ.” Trần Thái ngoan ngoãn đáp.

Cơm nước xong, Trần Thái lôi tất cả quần áo ra ngoài,ướm từng bộ từng bộ.

“Ông xã, anh thấy cái này như thế nào?” Mỗi lần Trần Thái thử một bộ đều sẽ quay sang hỏi ý kiến của Lý Tôn.

“Rất đẹp.” Lý Tôn gật đầu tán thưởng.

“Còn cái này?” Trần Thái lại thay đổi một bộ khác.

Lý Tôn vẫn trả lời y như trước.

“Ông xã... Rốt cuộc em nên mặc bộ nào?” Trần Thái rầu rĩ nhìn đồng quần áo.

“Mặc bộ này đi.” Kỳ thật trong mắt Lý Tôn, Trần Thái mặc gì cũng đẹp. Chỉ là hắn thấy Trần Thái bối rối mới tùy tiện chọn một bộ quần áo đưa cho cậu.

Trần Thái lập tức mặc đồ Lý Tôn chọn cho mình.

Lý Tôn lái xe đưa Trần Thái đến nhà ba mẹ.

“Tiểu Thái tới rồi.” Lý Tôn và Trần Thái mới vào cửa, cậu lập tức bị mẹ Lý Tôn nhiệt tình túm cánh tay. Tuy rằng trước đó chưa từng gặp mặt, nhưng lúc này trong nhà chỉ có một đôi vợ chồng trung niên, Trần Thái không cần đoán cũng biết họ là ba mẹ Lý Tôn.

“Mẹ, mẹ dọa Tiểu Thái.” Lý Tôn nhú mày oán trách.

“Không có, không có đâu! Ba, mẹ.” Trần Thái lắc đầu, đỏ mặt lí nhí.

“Ừ! Ừ!” Mẹ Lý Tôn liên tục ừ ừ, ba Lý Tôn đứng bên cạnh cũng gật đầu mỉm cười.

Sau đó Trần Thái không biết nên làm gì, đỏ mặt lo lắng đứng tại chỗ không dám lộn xộn.

“Tiểu Thái, mau vào nhà đi.” Mẹ Lý Tôn đứng lúc xóa tan xấu hổ của Trần Thái, kéo cậu vào phòng khách.

Bốn người ngồi trên sofa phòng khách, ba mẹ Lý Tôn ngồi một bên, Lý Tôn và Trần Thái ngồi một bên, bốn người chia làm hai cặp ngồi đối diện nhau.

“Tiểu Thái đáng đẹp, tính tình lại ngoan ngoãn, hèn chi Lý Tôn luôn nhớ thương, chờ đợi nhiều năm như vậy.” Sau khi mẹ Lý Tôn nhìn Trần Thái từ trên xuống dưới, bất chợt mở miệng nói.

“A! Nhiều năm gì cơ?!” Trần Thái nghi ngờ hỏi Lý Tôn.

“Tiểu Thái, con không biết Lý Tôn nó...” Mẹ Lý Tôn lộ vẻ ngạc nhiên.

“Mẹ!” Lý Tôn cau mày cắt lời.

“Được rồi được rồi, mẹ không nói.” Mẹ Lý Tôn khoát tay, đề tài này ngừng lại ở đây.

Tuy rằng Trần Thái mơ mơ hồ hồ, nhưng ở trước mặt ba mẹ Lý Tôn, cậu cũng không tiếp tục hỏi nữa.

Sau đó mẹ Lý Tôn lại hỏi Trần Thái về mấy chuyện thường ngày, Trần Thái đều ngoan ngoãn trả lời, ba mẹ hẳn càng ngày càng thích cậu. Hai người nói xong, Lý Tôn và ba bắt đầu nói đến chuyện công ty. Trần Thái nghe không hiểu nên yên tĩnh ngồi bên cạnh Lý Tôn.

“Để hai ba con bọn họ từ từ nói chuyện, Tiểu Thái, sau này đây cũng là nhà của con, mẹ dẫn con đi tham quan một chút..” Mẹ Lý Tôn vừa nói với Trần Thái vừa đứng dậy.

Trần Thái cũng đứng lên theo mẹ Lý.

Nhà của ba mẹ Lý Tôn là một ngôi biệt thự hai tầng, mẹ Lý Tôn dẫn Trần Thái đi dạo xung quanh, sau đó đến vườn hoa ngồi xuống.

“Tiểu Thái, sống với Lý Tôn chắc rất chán đúng không. Tính nó với ba nó y hệt nhau, cứ nhắc kiệem lời lại vô vị.” Mẹ Lý Tôn cười tủm tỉm nhìn Trần Thái, tùy ý nói chuyện ngày thường.

“Không có chán đâu mẹ. Tuy rằng Lý Tôn không thích nói chuyện nhưng đối xử với con rất tốt.” Trần Thái lập tức lắc đầu, giải thích thay Lý Tôn.

“Con đừng nói tốt cho nó, con mẹ sinh ra mẹ biết. Tuy nói ngoại hình nó coi như tạm được, nhà của chúng ta cũng coi như có chút tiền, mấy năm trước theo tuổi tác Lý Tôn càng ngày càng lớn nhưng nó lại không hẹn hò, càng không có dự định kết hôn. Mẹ và ba nó rất sốt ruột, bắt đầu cho nó đi xem mắt, nhưng cho dù là tuấn nam hay mỹ nữ, Lý Tôn cũng không thèm nhìn người ta một cái. Làm ba mẹ đương nhiên rất lo lắng, ngày nào cũng thúc giục, cuối cùng Lý Tôn bị ép nổi điên, nó nói thật với chúng ta, nó nói nó đang đợi một người lớn lên.” Mẹ Lý Tôn nói đến đây thì ngừng lại, lẳng lặng đợi phản ứng của Trần Thái.

28. Chương 28: Em Yêu Anh

Edit: Qiezi

“Chờ một người lớn lên?!” Trần Thái thì thào, nắm bắt câu nói kia.

“Ừ.” Mẹ Lý Tôn gật đầu khẳng định.

“Chẳng lẽ Lý Tôn... Chờ con?!” Trần Thái cẩn thận hỏi lại, cậu không quá chắc chắn điều này. Cậu không dám tin Lý Tôn đang chờ mình, nhưng nghĩ đến lúc hai người mới kết hôn, Lý Tôn đã đối tốt với mình như thế lại khiến trong lòng cậu tràn đầy chờ mong.

“Tiểu Thái, con cảm thấy thế nào?!” Mẹ Lý Tôn mỉm cười, hỏi ngược lại Trần Thái.

“Nhưng... Nhưng trước đây con và Lý Tôn không quen biết nhau.” Trần Thái nói ra nghi ngờ trong lòng.

“Con trai mẹ cứng nhắc ngay cả vợ cũng không biết theo đuổi. Lý Tôn nói mẹ biết năm năm trước nó đã từng gặp con, chính là cái loại vừa gặp đã yêu, hơn nữa còn là yêu thâm. Nhưng lúc đó con mới mười ba mười bốn tuổi, Lý Tôn đành chờ con lớn. Có một ngày nó đột nhiên gọi điện thoại tới, nói rằng hai đứa đã đăng ký kết hôn, vì lúc đó mẹ đang ở nước ngoài không thể về kịp, nhưng trong lòng mẹ rất vui, hỏi nó sao có thể theo đuổi được con. Kết quả là nó nói dùng thủ đoạn để công ty ba con xảy ra vấn đề, sau đó ép con kết hôn với nó... Aizz...” Mẹ Lý Tôn lắc đầu thở dài, thái độ bất đắc dĩ.

“Công ty của ba con... Là do Lý Tôn...” Trần Thái giật mình trợn mắt.

“Mẹ vẫn cho rằng sau khi kết hôn, nó sẽ nói tất cả mọi chuyện cho con biết, nhưng lúc này mẹ mới biết nó không hề nói gì. Tiểu Thái, quả thật Lý Tôn đã làm sai, nhưng mẹ vẫn hy vọng con có thể tha thứ cho nó. Con cũng vừa mới nói Lý Tôn đối xử với con rất tốt, mẹ mong hai đứa có thể hạnh phúc cả đời.” Mẹ Lý Tôn vỗ vỗ mu bàn tay Trần Thái, tình sâu ý nặng.

“Mẹ... Dạ, con biết rồi!” Trong lòng Trần Thái âm áp, kiên định gặt đầu. Nếu mới kết hôn biết được việc này, Trần Thái nhất định sẽ oán giận hẳn. Nhưng hiện tại hai người đã sống chung một thời gian, Lý Tôn cũng chiều mình, đối tốt với mình, Trần Thái đều ghi tạc trong lòng, cũng tin tưởng Lý Tôn thật sự thích mình. Hơn nữa bây giờ công ty của ba cũng không sao, có Lý Tôn hỗ trợ còn phát triển tốt hơn. Cậu cũng không cần tính toán chi ly vì những chuyện quá khứ.

“Tiểu Thái ngoan ngoãn hiểu chuyện như thế, sau này nếu Lý Tôn bắt nạt con, mẹ sẽ giúp con xử lý nó. Được rồi, hai ba con bọn họ chắc cũng nói chuyện xong rồi, chúng ta trở về đi.” Mẹ Lý Tôn thở phào nhẹ nhõm, kéo Trần Thái quay về phòng khách.

“Tiểu Thái...” Lý Tôn vừa nhìn thấy Trần Thái lập tức ra đón, hẳn biết mẹ nhất định sẽ nói hết mọi chuyện. Lý Tôn không biết thái độ của Trần Thái, vẻ mặt bất an nhìn cậu.

“Ông xã.” Trần Thái khẽ gọi, mỉm cười dịu dàng.

“Tiểu Thái!” Lý Tôn lập tức hiểu ra, cũng không cố kỵ ba mẹ đều ở đây, giang tay ôm Trần Thái vào lòng.

Ba mẹ Lý Tôn nhìn nhau, mỉm cười hiểu ý.

Nếu mọi chuyện đã được nói rõ ràng, bầu không khí cũng trở nên thoải mái, sau khi cả nhà vui vẻ ăn cơm trưa xong, Lý Tôn và Trần Thái lập tức trở về nhà mình.

“Ừm...” Hai người mới vào cửa, Trần Thái đã bị Lý Tôn đè lên tường, môi kề môi, Lý Tôn trực tiếp đưa lưỡi vào miệng cậu.

Đừng nhìn Lý Tôn luôn trưng ra mặt than, dáng vẻ bình tĩnh vô lo, kỳ thật trong lòng rất thấp thỏm bất an. Lý Tôn sợ sau khi Trần Thái biết được chân tướng sẽ ghét sẽ hận mình, nhưng không ngờ Trần Thái lại không tức giận. Lúc này một tiếng ông xã khiến Lý Tôn cảm động muốn điên, chỉ là ngại ba mẹ nên không có tiến thêm một bước. Bây giờ về đến nhà, đương nhiên là lập tức chuyển cảm động thành ‘hành động thực tế’.

Lý Tôn vừa hôn môi Trần Thái vừa cởi quần áo của cậu, cậu cũng rất ngoan ngoãn, không phản kháng, bị Lý Tôn cởi áo, cởi dây nịt, tuột quần... Chỉ ở cửa, Trần Thái đã bị Lý Tôn lột sạch không còn một mảnh.

Lý Tôn vuốt ve khắp nơi trên da thịt nhẵn nhụi của Trần Thái, Trần Thái bị sờ soạn đến mềm nhũn, tựa lưng vào tường, cả người tuột xuống. Lý Tôn thấy thế nhanh chóng cúi người ôm Trần Thái về phòng ngủ.

Hắn đặt cậu lên giường, nhanh chóng cởi sạch quần áo rồi lập tức đè lên.

Hôn môi, vuốt ve, mở rộng, tiến vào, đâm rút... Cho đến khi hai người cùng đạt cao trào.

“Ông xâ!” Sau cơn tình ái, Trần Thái mệt xỉu bị Lý Tôn ôm vào lòng. Ý thức của cậu dần dần mơ hồ, nhưng đột nhiên cậu nghĩ đến thứ gì đó nên vội ngẩng đầu nhìn Lý Tôn.

“Ừ.”

“Em yêu anh!” Âm thanh vang dội mà trong trẻo.

“Tôi cũng yêu em.” Trong nháy mắt, trái tim Lý Tôn mềm nhũn, ánh mắt lóe lên ý cười ấm áp mềm mại.

[HOÀN]

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/cuoc-song-muon-mau-cua-anh-chang-mat-than>